

PERRY RHODAN

258

H.G.Ewers

MIKROKATI

Přeložil Jan Rada

Rhodanova expedice Andromeda měla k dispozici novou vlajkovou loď Solárního impéria CREST III. Posádku kulovité lodi o průměru 2 500 metrů tvořilo pět tisíc vybraných astronautů, elita terranského kosmického loďstva. Obranné i útočné zbraně se zdály být nepřekonatelné — ani to však nedokázalo zabránit tomu, aby se obří kosmická loď nedostávala do potíží v panství tajemných Mistrů ostrovů...

Ke dni 22. března 2404 pozemského času CREST III již pronikla do zakázané zóny středu Andromedy a měla již za sebou první střety s kosmickými loděmi strážců z Tefrody. Tito strážci se podobali

lidem a byli výtečnými bojovníky. Naštěstí ale nemohli vrhnout všechny síly proti CRESTU III, protože na ně zaútočili Maahkové.

Když se Perry Rhodan pokusil v průběhu bojů mezi strážci a Maahky zajmout jednu loď strážců, do akce zasáhli mikrokatí...

1.

Záznam z Baar Lunova deníku, ke dni 22. března 2404 pozemského času: „Už čtyřicet hodin se nacházíme mimo tzv. ochrannou zónu před zakázaným centrálním sektorem Andromedy. CREST III se stáhla do stínu jednoho žlutého slunce, poskytujícího výtečnou ochranu proti zaměření. Zejména díky tomu, že jeho mimořádně silné magnetické pole v krátkých intervalech mění póly. Nazvali jsme ho Magnetizér,

Ve vzdálenosti deseti světelných let od Magnetizéru se nachází soustava s jedenácti planetami, která se jmenuje podle Kalakova katalogu Atrun. Čtvrtá planeta soustavy Atrun, nazývaná obyvateli Musgur, hraje v soustavě klíčovou úlohu. Význam soustavy spočívá v její funkci otevřeného obchodního střediska na okraji ochranné zóny.

Situace je nepřehledná.

Už tři dny zaznamenáváme skutečný příval hypervin, z větší části vysílaných ze zakázaného centrálního sektoru. Nevíme, co ty hyperzprávy znamenají. Nejzáhadnější je to, že v této záplavě relací se stále opakuje jistá kombinace kmitů, která se zdá být identická s vlnovými podněty parapsychické činnosti.

S touto teorií přišel nadporučík Arl Tratlo, vyslaný z Kalakova kosmodromu, aby informoval Velkého administrátora o znepokojivých procesech probíhajících v sousední mlhovině Andro-Alfa. V této trpasličí galaxii došlo k událostem dalekosáhlého významu. Maahkové, kteří svrhli nadvládu Mistrů ostrovů, zničili loďstvo strážných, kteří zůstali věrni Mistrům, a rozdrtili svazy Dvounosých, vyslané z Andro-Bety. Dříve, než Mistři stačili zasadit odvetný úder, povstalci zničili transmitter Andro-Alfy! Transmitterové spojení mezi Andromedou a AndroAlfou přestalo existovat.

Jaké důsledky to bude mít, na to si musíme ještě počkat.

Dnes ráno odletěl nadporučík Tratlo zpět na KA-laciný. Veze nejen informace o situaci na „frontě“ s Tefrody, ale i tři mikrozařízení, která jsme ukořistili na planetě“!

továrně, v soustavě zeleného dvojslunce |

Účel těchto sotva centimetr dlouhých“ a tři milimetry silných zařízení se fyzikům CRESTU III nepodařilo zjistit. Jsou vyráběna automaticky a v obrovském množství. Zatím je jasné pouze to, že jsou to mikropřijímače hypervin. Pro Tefrody musí být velice důležité. Když strážní loď sestřelila Tratlovu Korvetu a posádce se podařilo přece jen přistát, uspořádali na ni pravý hon.

Teprve zásah CRESTU III zachránil posádku US O před pobitím.

Během pobytu Tratlových mužů na CRESTU III jsem měl několikrát příležitost mluvit s potomky pozemských kolo, nistů. Od chvíle mého osvobození z temného světa Modul mě překvapuje jaká hluboká duchovní shoda panuje mezi potomky Pozemšťanů, kteří se zevnějškem tolik od sebe vzdálili. Pokud vím, potomci pozemských kolonistů na různých svě

•těch se od sebe fyzicky liší víc než kolonisté jakékoliv jiné rasy První galaxie.

*Přirozené procesy přizpůsobování podmínkám lidé urychlovali a usměrňovali genovými zásahy, takže mezi jejich potomky najdeme jak šestnáct metrů těžké Ertrusany, tak sto padesát gramů vážící Sigance.

Arl Tratlo se naopak zjevem téměř neliší od Pozemšťanů. Tento důstojník USO

íPOCHÁZÍ ze světa džunglí Meredi IV Doa i stal tam hrdý přídomek „přemožitel tří“ na paměť toho, že během jednoho dne zabil tři pralesní obludy. Při prvním setkání jsem měl dojem, že se k němu vůbec nehodí vypadal velice mírumilovně. Když mě pak informoval o událostech na plane, tě zeleného dvojslunce, musel jsem svůj názor podstatně korigovat. Zelené oči muí zajiskřily, výraz tváře okamžitě ztuhl a celé tělo se mimovolně napjalo. Najednou vypadal jako šelma připravená ke skoku.,

Dnes dopoledne mě major Macishott zasvětil do tajů technického vybavení Moskytů. Ukázalo se, že ten Irčan s mladicky nevinnou tváří je výborným učitelem. Nejen, že mě seznámil s technikou, ale zároveň mě poučil i o některých finesách kosmických bojů, takže pokud naši Mistři zaženou do úzkých, budu jistě platným bojovníkem.

Odpoledne se mě ujal nadporučík Aino Uwanok, který byl převelen na CREST III z IMPERÁTORA. Je úplným Tratlovým protikladem: je malý a nenápadný, kdežto . Tratlo vysoký a hezký, všude budí pozornost. Uwanok mě poučil o taktice bojů a zblízka, který patří k nutným dovednostem každého specialisty USO. Z téhle lekce jsem si odnesl četné modřiny a bolí mě každý sval v těle, ale obstál jsem, i když si myslím, že by Aino nade mnou zvítězil, kdykoli by chtěl.

Je 18.35 palubního času. Jdu do kantýny a po večeři máme s Ainem domluvu. \ nou partii šachu. Jestli tu hru ovládá stej * ně dobře jako boj muže proti muži, pak to * bude zajímavý večer a snad se mi dokonce podaří proniknout do tajemství, které obklopuje tohoto nenápadného důstojníka.

* * *

I když má Magnetizér plochu povrchu dvaapůlkrát větší než je plocha Slunce, astronomicky patří do kategorie tak zvaných trpasličích hvězd. Při pohledu z CRESTU III, zaparkované na okraji jeho vnější koróny, by ho však sotva někdo nazval trpaslíkem. Avšak i když odhlédneme od tohoto dojmu měl Magnetizér některé vlastnosti, které ho vydolovaly ze základní řady obvyklých hvězd. Za prvé to byla zcela výjimečná síla jeho magnetického pole, dále pak výrazné spektrální čáry křemíku, chrómu a europia. Astrofyzici usuzovali i na další zcela výjimečnou vlastnost Magnetizéru: předběžná měření ukazovala, že síla magnetického pole kolísá v šestidenních cyklech v neuvěřitelném rozsahu od mínus osmi tisíc do plus osmi tisíc Gaussů. U tohoto podivného slunce tedy docházelo k podobným procesům jako u cyklotronů. Astronomové CRESTU III samozřejmě potěšila možnost sledovat tento jedinečný přírodní útvar z bezprostřední blízkosti. Posádku lodi zajímaly pouze taktické výhody, které tyto zvláštnosti skýtaly z hlediska ochrany před zaměřením: Silné vyzařování Magnetizéru v normálním a hypervinovém rozsahu ho prakticky vylučovalo.

Pohyblivé schody zaskřípaly pod Tolotovou tíhou. Dokonce v nové obří lodi působil Icho Tolot jako kolos jeho hmotnost při pozemské gravitaci udržované v lodi, se rovnala skoro dvěma tunám. Halut'an dorazil do příslušného podlaží a vdusl na můstek. Rhodan pobaveně sledoval jeho počínání. Těsně u Rhodanova křesla Tolot klesl na kolena a běhavky a jeho hlava se tak

ocitla zhruba ve stejné výši jako Rhodanova.

„Doufám, že vaše zpráva je natolik důležitá, že opravňuje všechny ty škody, co jste napáchal při příchodu," tvářil se přísně Velký administrátor.

Icho Tolot se krátce zasmál, odpovědi mu bylo několik více méně tlumených zaklení. Haluťanův smích, pokud ho netlumil, zněl jako burácení hromu. Jen Rhodan zůstal klidný a čekal.

Haluťan promluvil tak tiše jak jen dokázal, i když Pozemšťanům to znělo jako řev:

„Přicházím od zaměřovačů, právě tam zachytili kódovaný signál. Jde o utajené impulsy, napodobující vyzařování některých hvězd. Nikdo by si jich vůbec nevšiml, kdyby se náhodou nekryly s galaktickým vysílačem Taurus A."

„No a?" prohodil ironicky Rhodan. „Třeba rádiové vyzařování z mlhoviny Kraba zatím dospělo až k Andromedě. Co na tom?"

Tolot se opět zcela bezostyšně zasmál a ovládl se teprve v okamžiku, když viděl jak Rhodan zbledl. „Jen mě nehoupejte, jak vy. Pozemšťané, pěkně říkáte. Mlhovina Kraba vznikla teprve před nějakým půldruhým tisícem let a rádiové vyzařování z ní nedospělo ještě ani k První galaxii a sem nedospěje ani za milion let," vysvětlil své pobavení.

Rhodan se mlčky zvedl a odcházel, Tolot ho sledoval pohledem a zjistil, že nemíří do zaměřovači centrály, nýbrž stoupá po schodech do spojovací ústředny. Haluťan ho následoval.

Major Kinser Wholey se zašklebil, když viděl, že šéf přichází v Haluťanově doprovodu. Patrně tušil, o co jde. „Už dokážete přijímat kódované zprávy Kurýra, Wholeyi?" zeptal se Rhodan.

„Jistě, pane, rozeznáváme je bezpečně."

„Kurýra?" vyjekl překvapeně Tolot, ale okamžitě pochopil. „Výtečný nápad. Pozemšťane, maskovat poznávací kódy kurýrní lodi jako synchrotronní vyzařování postnovy, které nemohou znát Mistři, ani Tefrodi."

„Mýlíte se," oznámil suše Rhodan. „Naše lidi na Kalakově plošině napadlo něco lepšího.

Zkonstruovali zvláštní kosmické torpédo, pohybující se lineárním prostorem, které od nynějška bude sloužit kurýrním účelům. Po Tratlových zkušenostech nemůžeme riskovat spojení kurýrními loděmi s posádkou."

„Překonáváte se," uznal Haluťan. „Jde o prakticky nezaměřitelnou raketu, že?"

„Torpédo měří jen čtyřicet metrů a má jeden metr v průměru," pochlubil se Rhodan. „Mohou ho objevit jen čistou náhodou a to ho ještě budou považovat za zbloudilé bojové torpédo, které putuje vesmírem."

Rhodan dokončil svůj výklad a zapnul interkom. „Rhodan u aparátu. Plukovníku Rudo, uchopte zaměřený objekt vodícím paprskem," rozkázal.

„Jsem zvědav, co nám přináší," poznamenal Tolot. O deset minut později to už věděl. Vzbouření Maahkové opustili prostor v mlhovině Andro-Alfa a vyrazili s obrovským loďstvem k Andromedě...

* * *

Haluťan pozoroval horečnou činnost Pozemšťanů zdánlivě lhostejně, kdo ho však lépe znal mohl postřehnout až mateřskou starost v jeho pohledu. Tolot měl k Pozemšťanům takový vztah, jaký mívají oba rodiče dohromady: pociťoval k nim starostlivou lásku matky a byl na ně i otcovsky pyšný. Pramenilo to z jeho biologické podstaty: Haluťané byli oboupohlavní. Někteří pozemští biologové z toho soudili, že u nich musí docházet k degeneraci jako u lidí v případech sňatku mezi příbuznými, ale byl to omyl. Haluťané dokonale ovládali molekulární a atomární stavbu svého těla a dokázali záměrně a účelně kombinovat genetický kód z vlastních mužských a ženských buněk, a tak se zdokonalovat od generace ke generaci.

|Haluťan zakašlal, když chtěl zamyšlený Uwanok proběhnout kolem něj. Nadporučík USO vyskočil snad metr do výšky a okamžitě na obra zamířil svůj impulsní paprskomet, poznal však Tolota, zasmál se a sklopil zbraň.

„Od kdy jste tak lekávy, nadporučíku?“ zahřimal Tolot.

Uwanok potáhl z brazilského doutníku a vyfoukl kouř Haluťanovi rovnou do obličeje. „Od té doby, co denně vidím čtyřrukého netvora. Při nejbližší příležitosti mu odpálím atomovou bombu pod zadkem, potom snad pochopí jak jeho akustické žertíky děsí normální lidi,“ zavrčel zlostně.

„Je mi líto, maličký,“ burácel Tolot. „Chtěl jsem vás jen upozornit, že není vhodné snít s otevřenýma očima, aspoň ne v době, kdy je v CRESTU III takový ruch. Kdybych já se takhle zasníl...“

Aino Uwanok zbledl a vykoktal: „S tou atomovou bombou to byl jen žert, pane! Děkuji za upozornění!“ Pak rychle zmizel v antigravitační šachtě.

Gigant se pobaveně zasmál a přešel ke stolu. Opatrně se posadil do, speciálně pro něj vyrobeného, křesla a rozhlédl se po ostatních. Zatím tu byli jen Rhodan a Atlan mutanti John Marshall, Ivan Gorašin, André Noir a Gucky dosud nedorazili. Dvě minuty seděli mlčky, dokud nebyli v plném počtu. Potom Pěny Rhodan zahájil poradou.

„Došlo k tomu, co jsme všichni již dlouho očekávali začala velká ofenzíva Maahků,“ řekl na úvod Velký administrátor. „Naši základně v mlhovině Andro-Beta nic nehrozí, avšak naše kosmické předmostí a zásobárna, KA-laciný, se náhle ocitá ve velkém nebezpečí. Musíme počítat s tím, že Maahkové nebo obranné síly Mistrů ostrovů na Kalakovu plošinu zaútočí.“

Rhodan se odmlčel a zkoumavě se zadíval na své nejbližší spolupracovníky. Byli to lidé, s nimiž zahajoval kosmickou éru dějin lidstva, podnikal první nejisté krůčky k ovládnutí Kosmu a nyní s nimi seděl ve vlajkové lodi Solárního impéria a na obrazovce viděl tisíce slunců Andromedy.

Věděl, že na každého z nich se může spolehnout jako na sebe sama dokonce i na myšoba Guckyho. Byli stejně jako on navždy spjatí s nekončící cestou ke stále vzdálenějším hvězdám, jako on věděli, že i Andromeda je pouze významnou, přesto však pouhou etapou na této cestě. Povzbudivě se usmál, když zvedl: ruku Ivan Ivanovic Gorašin. Dvojhlavý mutant byl jediný z přítomných, kdo byl původně Rhodanovým nepřítelem. Pozitivní mutant s výraznými negativními charakterovými rysy se pokusil v roce 1981 zmocnit vlády nad světem. Clifford Montemy, kterému většinou říkali prostě Overhead, mimořádně energeticky vybavený telepat, hypnotizér a sugestor doposud utvářel celý svět. Bohužel využíval svých mimořádných schopností pouze v negativním smyslu. Gorašin se stal jednou z jeho obětí. Monterny dobré znal schopnost Rusu zahořet pro nějakou věc a naivního Gorašina sugestivně ovlivnil a nasměroval proti Rhodanově Třetí Moci. Skoro se mu podařilo prostřednictvím Gorašina zničit Terranii.

Myšob Cucky tomu zabránil díky svým telekinetickým schopnostem. Ale teprve telepatce Toufryové se podařilo vysvobodit Gorašina z Montemyho vlivu a získat ho na Rhodanovu stranu. Monterny zemřel už před více než čtyřmi sty lety a málokdo si na něj ještě vzpomněl. Gorašin, naopak, patřil mezi několik málo biologicky nesmrtelných příslušníků Solárního impéria.

„Kladu si otázku,“ začal váhavě Ivan, „zda ofenzíva Maahků je skutečně vyvolána pouze naším objevením se a napětím mezi Maahky a Mistry ostrovů, které z toho vzniklo. Domnívám se, že tu působí jesle nějaký faktor, který s námi nemá nic společného. Žádná rasa nemůže připravit tak masivní útok na celou galaxii /během několika málo let a Maahkové sotva budou výjimkou.

Vždyť se podívejme na sebe, je to dobrý příklad. Celá naše akce zůstává doposud kosmickým husarským kouskem, akcí komanda v nepřátelském zázemí. Maahkové ale podnikají do detailu naplánovanou a připravenou ofenzívu Něco takového nemůže náhodně vzejít z nějaké revolty. Je to uskutečnění po staletí připravovaného plánu!“

Dvojhlavý mutant skončil, pohodlně se opřel v křesle a začal drbat Guckyho na srstí porostlém zátylku.

Rhodan spokojeně přikývl. Těšilo ho, že obě mutantovy hlavy, kdysi se svářící, již dlouho a trvale vystupují zcela jednotně. Obě osobnosti, žijící v jednom těle, nyní i duševně „srostly“.

Trochu se pousmál, když si vzpomněl, jak hlavy přišly ke svým jménům. Z obvyklého ruského

oslovení křestním jménem (Ivan) a jménem po otci (Ivanovic) vznikla jména dvě: Ivan pro jednu hlavu a Ivanovic pro druhou, původně ze žertu, ale vzhledem k tomu, že tradiční způsob oslovení vymizel, i z nedorozumění. Rhodan se zamyslel natolik, že přehlédl obrovskou Tolotovu paži a teprve jakési jeho zatroubení ho přivedlo zpět k debatě.

„Prosím. Tolote," vybídl omluvně Haluťana.

„Udělal jsem nějaké propočty k tomu, co Gorašin nadhodil," oznámil Haluťan a poklepal si prstem do míst, kde měl v lebce umístěn druhý mozek, řečený plánovací. „Vychází mi, že Maahkové ve skutečnosti vypracovali neuvěřitelný plán na deset tisíciletí dopředu a důsledně ho uskutečňovali. Těch deset tisíc let potřebovali k tomu, aby zcela překonali důsledky drtivé porážky odArkonidanů a vybudovali pevnou říši v mlhovině Andro-Alfa. Ofenzíva do Andromedy je další částí tohoto plánu a možná by s ní ještě počkali, kdyby jim naše objevení se a panická reakce Mistrů ostrovů neukázaly, že páni Andromedy rozhodně nejsou neporazitelní. Nezapomínejme, že tak plodná rasa jako Maahkové se musela v průběhu těch tisíců let mnohonásobně početně zvětšit. Nyní jich musí být biliony a jejich armáda Čítá jistě stovky miliard inteligentních a odvážných vojáků. S tímto vojskem mohou zaplavit Andro medu a konečně uskutečnit to, co se jim nepodařilo před deseti tisíci lety v naší Mléčné dráze."

Allan vyskočil dříve než Rhodan jakkoliv stačil zareagovat na Tolotovo sdělení. Bílé vlasy padaly admirálovi do čela a oči metaly blesky. Bylo zřejmé, že je rozčilen na nejvyšší míru.

„Navrhuji naši expedici Andromeda okamžitě přerušit. Vzhledem k neuvěřitelnému množství materiálu a bojovníků, kteří sem nyní proudí, je to jediné rozumné "lešení." Atlan se odmlčel a rezignovaně dodal: „Pokud vy, Pozemšťané, nechcete opět lehkomyšlně riskovat své životy."

Cucky pronikavě hvízdal. „Pokud bychom neriskovali životy, tak se do Andromedy nikdy nedostaneme. Já ty Maahky i s Mistry ostrovů telekineticky srazím hlavami proti sobě a..." pištěl bojovně.

„... okamžitě zmlkneš," rázně ho přerušil Rhodan. „Situace je příliš vážná než abychom z toho dělali grotesku. V nadcházejících týdnech zemrou miliardy inteligentních bytostí."

Rhodan se zadíval nepřítomným pohledem na obrazovku, náhle se mu však oči opět zaleskly a pokračoval: „Střetu mezi Maahky a Mistry nemůžeme zabránit, a nejspíš bych to neudělal, ani kdybych mohl. Nesmíme však dopustit, aby Mistři ostrovů nadále vládli Andromedě, ani aby je vystřídali Maahkové jako jediní vládci celé Druhé galaxie."

„Co chceš podniknout?" chraplavě se zeptal Allan.

„Nacházíme se v blízkosti tak zvané ochranné zóny," vysvětlil svůj plán Velký administrátor.

„Ještě blíže je obchodní středisko Musgur. Jsem si jist, že je to vynikající pozice pro pozorování toho, co se bude dít, až loďstvo Maahků vpadne do Andromedy. Proto vyčkáme na dosavadní pozici a budeme sledovat, jak se situace vyvine."

2.

Záznam z Baar Lunova deníku, ke dni 23. března 2404 pozemského času:

„Maahkové zaútočili na Andromedu na Široké frontě. Zatím jsme je neviděli, ale máme hlášení z KA-laciného. Zůstáváme na místě, chráněni polem Magnetizéru. Přesto byl dřívější ospalý klid na lodi vystřídán horečnou činností. Plukovník Rudo často vyhlašuje cvičné poplachy, jsem rád, že i já jsem zapojen do bojové služby. Páni Andromedy jsou našimi odvěkými nepřáteli a vyhubili můj národ až na mě a Loor Tana, ale ten degenerát se nedá brát v úvahu. Proto nechci a nemohu zůstat stát stranou.

Včera večer jsem s Ainem sehrál dvě partie šachu a stav je jedna jedna. Dnes budeme v tomto „souboji" pokračovat, pokud to bude možné. Jeho tajemství se mi však nepodařilo rozluštit. Prý ho z IMPERÁTORA na CREST III odvelel Atlan, ale ten starý arkonský admirál takové věci

nedělá jen tak. Aino o příčinách mlčí jako ryba a přímo se ho zeptat nemohu. Jen jednou se mi zdálo, že jsem zachytil nějakou nitku.

Aino se mě jen tak mimochodem zeptal, co si myslím o možnosti samostatného bytí různých existenčních rovin. Nic jsem o té teorii nevěděl a tak jsem ho požádal o vysvětlení. Teď si myslím, že nadporučík v té oblasti na něco přišel. Pokud to však spojuje s planetou Arctis, a já ten dojem mám, pak to nemá praktický význam, protože Mobyové Arctis zničili. Znovu poplach. Jsem zvědav, zda začíná boj o Andromedu."

* * *

„Všichni na svá bojová stanoviště!" burácel Rudův hlas z reproduktorů. „Toto není cvičení! Opakují: toto není cvičení!"

Rhodan a Atlan si v běhu dopnuli své ochranné obleky a zaujali svá místa v křeslech po Rudově boku. Z výrazu jejich tváří se nedalo nic vyčíst. Oba však pozorně sledovali dění na stanovišti zaměřovačů, které bylo teleopticky přenášeno na můstek.

Neposedný major Enrico Notami, jižan .náchylný k až obhroublým žertům, nyní nehybně seděl ve svém křesle a napjatě sledoval nabíhající údaje hyperzaměřovače a jejich vyhodnocování. Svým lidem však velel s klidem, jako kdyby šlo o běžné cvičení. O cvičení však opravdu nešlo. Notami si přisunul mikrofon a ohlásil:

„Náčelník zaměřovači služby veliteli! Před čtyřmi minutami se z lineárního prostoru vynořilo kosmické loďstvo o síle asi šesti set strojů. Blíží se poloviční rychlostí světla k soustavě Atrun. Nyní se nachází ve vzdálenosti čtrnácti světelných hodin."

„Příslušnost?" krátce se zeptal Rhodan a viděl, že Notami ještě žádá své podřízené o dodatečné údaje a dostává fólii s informacemi.

„Nepochybně se jedná o válcovité loď Maahků, pane. Detailnější údaje nemůžeme z této vzdálenosti zjistit," konečně oznámil Notami.

„Děkuji, konec," řekl Rhodan a přerušil spojení. Potom se otočil se svým křeslem k Rudovi.

„Opustíme svou pozici, plukovníku. Proveďte skok lineárním prostorem na vzdálenost dvou světelných hodin vstříc loďstvu Maahků. Vyhlaste stav nejvyšší pohotovosti. Musíme počítat se vším."

Arkonidan se kupodivu zdržel jakýchkoliv poznámek. Jen tvář mu poněkud zbledla. Věděl lépe než kdo jiný jaké riziko jeho přítel podstupuje. Rhodan se se svým křeslem otočil opět do původní polohy a zadíval se na obrazovku. Nevnímal ji však, jako nevnímal ani hluk motorů a množství dalších úkonů, které doprovázely splnění jeho rozkazu. Přemýšlel.

Šest set strojů byla pro Maahky maličkost. Mohlo se jednat nejvýš o průzkum bojem — pokud se Tefrodi budou vůbec bránit. Rhodan si byl jist, že se budou bránit. Ale...

Tefrodi byli překvapivě podobní lidem a osídlili snad všechny planety v ochranném pásu širokém až pět set světelných let. Tvořili tak zvanou stráž zakázaného sektoru, kterému se také říkalo Centrum. Měli za úkol zabránit všem nepovolaným, aby se do zakázaného prostoru dostali. Nesmlouvavě útočili na každou cizí kosmickou, loď už v ochranném prostoru. A přesto CREST III před několika týdny pronikla dost hluboko do zakázané zóny. Právě tehdy začala série překvapení.

Nejdříve konstatovali překvapivou podobnost kulovitých lodí Tefrodů s vlastními loďmi. Když však spatřili prvního Tefroda tvář v tvář, jejich úžas neznal mezí: byl to člověk, i když ne Pozemšťan!

Pozdější biologickomedicínské výzkumy prokázaly, že tato podobnost není jen vnější. Také anatomická stavba těla, složení vnitřních orgánů a další biologické ukazatele dosvědčovaly totožnost Tefrodů s lidmi, obývajícími Zemi. Rovněž duševními vlastnostmi se velice podobali lidem: byla jim vlastní vynalézavost, cílevědomost, odvaha i značná dávka lstivosti. Čtyři zajatci ze sestřeleného člunu Tefrodů tyto vlastnosti prokázali, když se jim podařilo uniknout, zmocnit se

zbraní a svést boj s posádkou.

Neprokázal se však předpoklad, že Tefrodi jsou záhadnými Mistry ostrovů.

Na Rhodanově tváři se objevil tvrdý úsměv, když pomyslel na Mistry ostrovů. Nebude vám nic platné, že jste vytvořili obrovský ochranný val z nejrůznějších živých bytostí, že využíváte jejich zbraně, ukrýváte se za jejich světy, říkal si v duchu.

Vtom uslyšel kroky a otočil se. Přicházel Baar Lun. V posledních dvou letech se už aklimatizoval, nosil stejnou kombinézu jako ostatní a dokonce jeho původně nápadně bílá plet' albína poněkud zhnědla v soláriu.

„Předpokládám, že se objevil předvoj Maahků, pane," řekl.

„Letí k soustavě Antrun," informoval ho Rhodan. „Trochu se k ním přiblížíme a budeme sledovat, co se bude dít."

Baar Lun přikývl. „Pokud plánujete průzkumný let, pane, rád bych se ho zúčastnil," požádal Rhodana.

„Proč to?" podivil se Velký administrátor. „To není nutné."

Poslední příslušník kdysi mocného klanu Lun byl příliš hrdý, než aby svou žádost opakoval. Už chtěl odejít, ale zasáhl Allan.

„Jen ho pošli. Pěny," řekl trochu vyčítavě admirál. „Předpokládám, že Baar Lun rád využije příležitosti ke zdokonalení v ovládání Moskyta."

„Souhlasím," rozhodl šéf. „Hlaste se u majora Madshotta, Luně." „Děkuji, pane," řekl Baar, ale jeho pohled platil Arkonidanovi.

Modulan byl pro Rhodana stále záhadou psychologicky i fyziologicky i když se zdánlivě zcela přizpůsobil Pozemšťanům. Neměl však čas o tom přemýšlet. CREST III provedla krátký skok lineárním prostorem a po osmi minutách se vrátila do normálního prostoru.

„Flotila Maahků ve vzdálenosti dvou světelných hodin po levoboku," téměř okamžitě ohlásil Enrico Notami.

* * *

„Vypadá to, že Tefrodi spí," zabručel major Macishott a zašlápl nedopalek. Naproti němu seděli Aino Uwanok a Baar Lun.

„Maahkové jsou stále ještě třináct světelných hodin od Musguru," upozornil Aino a zahalil se do oblaku doutníkového kouře.

„Když skočí lineárním prostorem, nebudou mít Tefrodi čas ani doběhnout do svých bunkrů," namítl Macishott. Nadporučík neodpověděl, klidně si vychutnával svůj brazilský doutník.

Modulan se pousmál. Znal příliš dobře oba důstojníky, aby přikládal význam jejich řečem.

Uwanok nebyl tak klidný, ani Macishott tak rozčilený. O Uwanokovi bylo známo, že každou akci důkladně promýšlí předem a Macishott platil za nejchladnokrevnějšího stíhače CRESTU III.

Na malé obrazovce místnosti pro hotovost u hangáru toho mnoho neviděli a tak Baar Lun změnil téma: „Poslyšte, Aino, jak to, že Atlan má na IMPERÁTORU také. Pozemšťany? Slyšel jsem, že v USO slouží jen kolonisté."

„Ono se toho napovídá, Baare," zasmál se Eskymák. „Je pravda, že mezi specialisty USO není mnoho Pozemšťanů. Jednou však byl Pozemšťan dokonce náčelníkem hlavního stanu USO. Atlan najímá, především kolonisty, aby neodčerpával kádry solárnímu loďstvu. Zásadně však není proti přijímání lidí jako já."

Modulanovu odpověď přehlušilo ječení poplachové sirény. Potom se z reproduktoru ozval hlas plukovníka Rudo: „Pozor! Velitel posádkám dvoumístných stíhaček MC-151 až 200. Připravit ke startu. Major Macishott se okamžitě dostaví na můstek."

„Začínáme, jděte ke svým strojům, pánové," zavelel Macishott a vyběhl z místnosti. Uwanok a Modulan nemuseli tolik spěchat, hangár byl vzdálen jen pár kroků. Baar přitiskl dlaň na tepelný zámek a dveře hangáru se tiše odsunuly do zdi. Před nimi se zatřpytil MoskytoJet jako stříbrný

šíp.

Krev v Baar Lunově těle začala proudit rychleji a na okamžik se mu zamžil zrak. Za pár vteřin se však Baar opět plně ovládal. Nadporučík Uwanok se zatím stačil usadit v křesle pozorovatele a zaměřovače v jedné osobě. Pilotovat měl Modulan, aby se mohl zdokonalit v ovládání stíhačky.

Sotva dosedl, začal Baar Lun kontrolovat přístroje. Jeho dlouhé, štíhlé ruce klouzaly po nesčetných tlačítkách a páčkách s podivuhodnou jistotou. Na přístrojové desce se rozsvěcely a zase zhasínaly kontrolky, zářící hned rudě, hned zeleně. Potom se rozsvítila polohová světla na koncích deltakřidel zelená, červená, zelená, červená, střídavě zprava a zleva.

Kontrola už byla skončena, když se objevilo výstrojové komando, které bleskově namontovalo několik přídatných zařízení: kamery na trup, přídatné zaměřovače a doneslo hromadu filmových kazet a záznamových fólií pro mikrovlnné zaměřování. Aino hvízd, když ty fólie uviděl.

Mikrovlnné zaměřování se dalo použít jen v boji opravdu zblízka.

Výstrojové komando zmizelo stejně rychle, jak se objevilo. Baar zaklapl přilbu. Několik vteřin dýchal čistý kyslík, potom do přilby začal proudit vzduch obvyklého složení. Modulan zapnul telekom v přilbě a téměř okamžitě uslyšel majorův hlas: „Předpokládaný čas startu 18.00 palubního času. Potvrďte.“

Baar vyslechl hlášení z MC-152 a navázal: „MC-155 ke startu připraven. Všechno jasné. Slyšitelnost dobrá.“

Ručička chronometru se sunula neuvěřitelně pomalu. Konečně! 18.00 palubního času. Znovu se však ozval Macishott:

„Start stanoven na 18.05. Let v prvních minutách podle pozitroniky, dále podle rozkazu.“

Baar Lun se opřel o lenoch křesla a zvrátil hlavu dozadu.

„Srdce tluče, co?“ zeptal se Aino a za , šklebil se, okamžitě se však zarazil. „Pro ' min, ty vlastně srdce nemáš, ale krev ti tepe, ne?“

„Nemáte zapnutý bezpečnostní pás, nadporučíku,“ upozornil Modulan místo od, ' povědí a Uwanok zaraženě zmlkl.

Kovový hlas automatu začal hlásit čas do startu: „Minuta... třicet vteřin... deset vteřin...“ Baar Lun zapnul motory. „Devět, osm...“ odpočítával už po vteřinách robotův hlas. „Nula!“

Výstupní vrata se rozevřela a jakási děsivá síla vrhla Moskyta do černého, vzduchoprázdného prostoru. Od tohoto okamžiku Baar Lun a Uwanok, hermeticky uzavření v mikrosvětě kabiny, mohli spoléhat jen na sebe. Pouze neviditelné nitky zaměřovačích paprsků a rádiové vlny je spojovaly s mateřskou lodí a osmadvadesáti muži v devětačtyřiceti podobných stíhačkách...

* * *

Padesát záblesků na panoramatické obrazovce oznámilo start Moskytů, za necelou vteřinu je však pohltila tma. Vzápětí se opět ozval Notami.

„Mezi Maahky a sluncem Atrun zaměřeny kulovité lodě, které se vynořily z lineárního prostoru,“ chrchlil ze sebe velitel zaměřovačů. „Patrně se jedná o válečné lodě Tefrodů. Zatím zaměřeno pět set lodí. Některé lodě Tefrodů mají až osmnáct set metrů v průměru! Konec.“

„Děkuji,“ nevzrušeně odpověděl Rhodan a vypnul interkom. „Nuže, Allane?“

Arkonidan se usmál. „Gratuluji, příteli. Jak dokazuje tato zpráva, byl vskutku nejvyšší čas zavést sériovou výrobu galaktických obrů třídy Ultra.“

Velký administrátor neodpověděl. Jemu Notamiho hlášení připomnělo především to, že i jiné rasy ve vesmíru mají stejně dobré, ne-li lepší zbraně. Jejich úroveň měl však ukázat čas.

Znepokojivé bylo, že i Tefrodi jsou pouhým služebným národem v panství tajemných Mistrů.

Jestliže tedy porobený národ disponuje loděmi o průměru skoro dva kilometry, jaké zbraně musí mít k dispozici samotní Mistři ostrovů?

„Rudo!" obrátil se Rhodan na kapitána CRESTU III. „Musíme se dostat co nejbližší bojišti, i kdybychom měli podstoupit riziko na hraně únosnosti."

Epsalan přikývl, ale Atlan si neodpustil poznámku: „Copak Pozemšťané znají pojem únosného rizika? Neriskují snad vždycky všechno?"

* * *

MC-155 se pohyboval na hranici rychlosti světla, na obrazovce zaměřovače byly jasně patrné válcovité lodě Maahků ve vzdálenosti pouhých dvou milionů kilometrů.

„Provokujeme naše přátele," uslyšel vtom ve sluchátcích Ainův hlas. „Ty krámy před námi měří dva a půl kilometru a mají pět set metrů v průměru. Náš Jet je proti nim smítko!"

Modulan se suše zasmál a přeřadil rychlost. Uwanok měl dojem, že někde pod ním vybuchlo peklo, to nesmírné atomární síly lámaly bariéru rychlosti světla. Jetí pomalu stáhl Baar rychlostní páku zpět, k hranici sedmdesáti procent rychlostí, světla. Potom zapnul boční tah. MC-155 zpomalil a otočil se takřka kolem své osy.

Osmdesát tisíc kilometrů pod „břichem" válcovitých lodí Maahků se Jet otočil na „záda".

Kamery snímaly a mikrovlnný zaměřovač pracoval na plné obrátky.

Svítilí čárku na obrazovce hyperzaměřovače Aino zaznamenal na poslední chvíli, a nevěděl, odkud se tu nepřátelská stíhačka vzala, ale bylo takřka jisté, že ji musela vypustit jedna z velkých maahkských lodí. „Pronásleduje nás třicet metrů dlouhý člun o průměru čtyři metry," oznámil Aino. „Řekl bych, že je to kapesní vydání „tuž ... kových" lodí, které doprovázely kosmickou pevnost Maahků." Baar Lun už před chvílí aktivoval HD štít stíhačky, transformační a impulsní děla byla připravena k palbě, pohříchu mohla střilet jen ve směru letu. Nepřátelská stíhačka se blížila až neuvěřitelně rychle a za ní se objevil druhý nepřátelský stroj.

Modulan se chladně usmál a „ubral plyn". Když byl nepřítel vzdálen pouhých dvanáct tisíc kilometrů, prudce nabral rychlost, zároveň stočil stroj doleva a nahoru. MC-155 nejvyšší rychlostí opsal kruh a shora se jako jestřáb střemhlav vrhl na černé, lesklé tužkové lodě Maahků. Rychlost dostoupila šedesáti procent rychlosti světla.

Ve středu neutrinového zaměřovače se objevila levá stíhačka nepřítele. Modulan se rozhodl, že transformační dělo nepoužije a stiskl tlačítko palby impulsního děla.

Zářivá ohnivá koule vystřelila směrem k nepříteli a sklouzla po jeho ochranném štítu aniž by mu uškodila. Než Baar stačil nasadit transformační dělo, jedna tužková loď Maahků předvedla stejný manévry jako Baar Lun. Úlohy se vyměnily.

„Maximální rychlost!" zařval Uwanok, ale Modulan už tiskl rychlostní páku na doraz. To už shora útočil Maahk, červený. energetický paprsek Moskyta těsně minul. Baar zcela automaticky strhl stíhačku vlevo a vzápětí ji otočil kolem podélné osy. Tím unikl střele druhé nepřátelské stíhačky.

V příštím okamžiku začal ječet varovný signál. Modulan uviděl zaměřovači odraz přímo v letové dráze svého Stroje. Zvětšoval se neuvěřitelnou rychlostí. Moskyt se řítí přímo na nepřátelskou stíhačku. Modulan stroj převrátil a strhl dolů.

V okamžiku, kdy zaměřovač ukázal, že stroj Maahků je minul, Baar Lun uslyšel ve sluchátcích hurónský smích a hned nato Macishottův hlas: „Halo, Baare! Kde jste se naučil tenhle manévry? Není třeba leštit stíhačky Maahků břichem vlastní mašiny!"

Baar Lun se pokusil objevit Macishottův Moskyt, bylo to však marné. Viděl jen flotilu Maahků. Opět se objevily obě tužkové stíhačky. Zjevíly se jako duchové po stranách MC-155 a náhle zvýšily rychlost až k hranici rychlosti světla.

„Chtějí nás vzít do kleští," zavrčel nadporučík Uwanok. „Hod'te těm chlapcům před nos dvacetigigatunovou bombu, pak přijdou k rozumu."

Baar odmítavě zavrtěl hlavou. „Oni vlastně nejsou našimi nepřáteli, Aino, tak proč bychom usnadňovali práci Tefrodům?"

„Člověče, co to děláte!" zvolal vyděšeně Uwanok, když viděl, že Modulan stlačil stroj dolů.
„Musíme nahoru!"

Baar Lun tiše zaklel, ale ze zcela jiného důvodu. Překvapeně zíral na nepřátelské stíhačky, které náhle změnilly kurz.

„Radujte se," zasyčel Aino. „Vždyť už mohlo být po nás!"

„Myslíte?" klidně se zeptal Baar Lun. „Řekl bych, že HD-štíty by měl vydržet dva zásahy. Proč myslíte, že jsem jim dal příležitost?"

Aino otevřel ústa, ale hned je zase rezignovaně sklapl.

„Netrapte se tím," chlácholil ho Modulan. „Raději se zamyslete nad tím, proč náhle změnili kurz, když měli úspěch na dosah."

Odpověď na tuto otázku zcela nečekaně přišla hyperrádiovým impulsem. Když dekodér zprávu dešifroval, zněla takto:

„Pět set lodí Tefrodů letí vstříc Maahkům. Střet asi za dvacet minut. Macishottově skupině: odpoutejte se od Maahků a zaujměte pozorovací pozici. Konec."

„Odpoutat se bude snadné," zauvažoval nahlas Modulan. „Zřejmě se o nás přestali zajímat. A zapalte si doutník, Aino, máte je přece rád."

„Ale ne v kabině za akce," protestoval nadporučík. „Předpisy v takové situaci kouření zakazují a já předpisy dodržuji."

„Škoda," poznamenal melancholicky Baar Lun.

„Proč, proboha?" užasl Aino.

„Protože si už možná nikdy nezapálíte..."

* * *

K bitvě došlo až za čtyřicet minut, protože obě flotily zpomalily a přeskupily se k boji. Baar Lun zaujal pozici ve vzdálenosti deseti světelných minut od předpokládaného bojiště. Kamery pracovaly naplno a zachycovaly bojové uspořádání obou protivníků. Když z obou stran vyšlehly první energetické střely, MC-155 zmizel v meziprostoru.

Vrátil se do normálního prostoru v těsné blízkosti kulovitých lodí Tefrodů. Volným pádem se však k nim přiblížil ještě víc. Teď mohla posádka pozorovat jejich operace pouhým okem.

Nejnápadnější na lodích Tefrodů byly zářivé, sytě červené ochranné štíty. Baar Lun znal vedlejší účinky konvertorových děl Maahků pouze z výukových filmů, ale to mu stačilo, aby je bezpečně poznal.

Vyschlo mu v hrdle, když viděl, že jedna kulovitá loď Tefrodů se dostala do pole účinnosti hned celého tuctu konvertorových děl. Ve zlomku vteřiny se červený štít nafoukl do obrovských rozměrů a zmizel. I po lodi nebylo ani památky.

Modulan se však brzy přesvědčil, že se stal svědkem výjimečné události. Zásahy dvou tří konvertorových děl současně červené štíty přestály bez úhony. Naopak, byli to Tefrodi, kdo byl úspěšnější. Zřejmě měli k dispozici zbraň velice podobnou pozemským transformačním dělům. Při zásahu se cíl proměňoval v obrovský shluk plynů.

„Vsadte se, že Tefrodi vyhrají," navrhl Aino.

Baar se smutně usmál. Už znal vášeň Pozemšťanů pro sázky a vyšel příteli vstříc. „Sázím na Maahky. O co se vlastně sázíme?"

„Naučíte mě, jak bezpečně zacházet s iluzivním krystalem, když prohrajete, samozřejmě," řekl kapitán.

„To je vysoká sázka," zamyšleně poznamenal Modulan. Bylo skutečně obtížné naučit to lidi, kteří neměli zvláštní parapsychické schopnosti. Dosavadní zkušenosti ukazovaly, že krystal v rukou takového člověka ublíží buď jemu, nebo někomu jinému.

„Jen berte!" vyzval ho Aitio. „Vždyť můžete ode mne žádat také něco na stejné úrovni." / „Nuže dobrá," souhlasil Baar s tajemným úsměvem, „Prozradíte mi vše o Arctisu a sázka platí."

„Vyloučeno!" rozčileně to odmítl Aino. „To je tajemství, které zná jen Atlan a můj tehdejší bezprostřední nadřízený!"

„Ale Arctis už neexistuje, Aino—A já umím mlčet, nuže?"

„Platí!" souhlasil neochotně nadporučík po dlouhé odmlce. Jisté by to nepřijal, nebýt toho, že si byl jist, že vyhraje Šeredně se však mýlil.

Kosmická bitva zatím pokračovala plnou silou. Situace byla nepřehledná. Do boje se zapojily i stíhačky, vyslané z obou stran. Baar Lun přemýšlel, zda se nemá pustit dál do středu bitvy, když na obrazovce spatřil Moskyta. Stroj pronásledovaly tři stíhačky Tefrodů. Nebylo o čem přemýšlet. Modulan převedl svůj stroj do střemhlavého letu a stlačil rychlostní páku na doraz. Pronásledovatelé i pronásledovaný však měli značný náskok a Modulan je doháněl jen pomalu. Moskyt zvolil trasu mezi dvěma hořícími loděmi Maahků, ale Tefrodi se nevzdali. Nazelenalé paprsky dezintegrátoru měly ohrozit prchající stíhačku.

Baar Lun v tom okamžiku zjistil, že ve středu zaměřovače se ocitla jedna stíhačka Tefrodů. Stalo se tak bez jeho přičinění, dosud o palbě neuvažoval a vypálil z transformačního děla takřka automaticky. Dvacetigigatunová bomba vybuchla ve stejném okamžiku, kdy stiskl tlačítko. MC-155 se dotkla okraje obrovského shluku plynů, HD-štíť se na okamžik pokryl plameny, a bylo po všem. Baar Lun prolétl mezi dvěma hořícími válcovitými loděmi. Potom uviděl Moskyta vysoko nad sebou.

„Zatraceně! Proč se nebránil?" divil se Uwanok.

Vtom pronásledovaná stíhačka vypálila, ale dosáhla tím jen toho, že na ochranném Štítu pronásledovatele mohli na okamžik pozorovat fantastický ohňostroj. Když pohasl, viděli, že štít je nepoškozen. Tím dostali odpověď na kapitánovu otázku: unikající Moskyt zřejmě vypotřeboval své tři transformační bomby a ostatní zbraně byly neúčinné.

Baar Lun použil druhou bombu a zničil druhou stíhačku, třetí raději zmizela ve středu bojiště zahaleném ohněm a dýmem.

Modulan zamířil opačným směrem a po chvíli bojiště opustil. MC-155 opět zaujal pozici pozorovatele ve vzdálenosti šesti světelných minut od středu nelítostného kosmického zápasu. Jen odsud měli celkový přehled.

„Zdá se, že jste sázku prohrál," prohlásil vítězoslavně Modulan a Uwanokovi nezbývalo, než skřípat zuby. Maahkové ještě zdaleka nezvítězili, ale situace se pro Tefrody vyvíjela velice nepříznivě. Ukázalo se, že Štíty Tefrodů, které musely odolávat konvertorovým střelám Maahků, jsou natolik zeslabené, že je dokáží překonat impulsní a dezintegrační střely.

„Co abyste začal vyprávět pravdu o Arctisu," nadhodil Modulan.

„Až v CRESTU III," zabručel nadporučík. Měl pro to dobrý důvod. Z bitevní vřavy se vymanila jedna kulovitá loď Tefrodů a řítila se přímo na MC-155. Vyhnout se jí nebo utéct, na to už bylo pozdě. Vypadalo to tak, že pravdu o Arctisu se Baar Lun přece jen nikdy nedoví...

3.

„Jak dlouho ještě chceš nechat svoje lidi v tom pekle, Pěny?" vyčítavě se zeptal Allan.

Rhodan však mlčky pozoroval obraz bitvy. Ještě před čtvrthodinou se zdálo, že si Tefrodi rychle poradí s válcovitými loděmi Maahků. Ti ztratili už skoro polovinu loďstva, když náhle došlo k obratu. Stačilo k tomu málo štítů, které vydržely zásahy konvertorových střel již nemohly odolát konvenčním zbraním. Jakmile Maahkové objevili tuto Achillovu patu nepříteli, byl boj vlastně rozhodnut. Stále více kulovitých lodí vybuchovalo a zbývající se daly na ústup. První loď Maahků začaly pronikat do soustavy Atrun.

Od vyslaných padesáti Moskytů žádné zprávy nepřicházely, ale to bylo pochopitelné, protože rádiové spojení bylo zakázáno. CREST III nesměla být vtažena do boje.

Rhodan se spojil interkomem se spojovací centrálou. „Vyšlete hyperimpulsem rozkaz stíhačkám,

aby se okamžitě vrátily," rozkázal.

„Nejvyšší čas," zamumlal Atlan a také Wholey si zřejmě oddechl. Patrně sdílel Allanovy obavy. „Vím nejlépe, kdy je čas!" ostře zareagoval Rhodan na admirálovu poznámku. „Průzkum musí shromáždit dostatečný materiál pro rozhodnutí o našem dalším postupu* To opravňuje vysokou míru rizika."

Atlan se prudce otočil a odcházel. Rhodan si povzdechl, pokrčil rameny a obrátil se na drobného Pozemšťana se žlutou pletí a šikmo posazenýma černýma očima: „Vyhodnotil jste dosavadní měření, Kao?" „,

„Logická analýza dokazuje, že syté červené štíty Tefrodů byly konstruovány speciálně s ohledem na konvertorová děla Maahků," řekl Hong Kao, hlavní matematik CRESTU III, a podal Rhodanovi fólii s propočty.

Konvertorová děla byla vynalezena před deseti tisíci lety a prvně použita v boji Arkonidanů proti Maahkům jim Arkonidané vděčili za své vítězství. Později se však Maahkům podařilo konvertorové dělo ukořistit a prozkoumat, potom ho učinili svou hlavní zbraní.

Odkud však o něm vědí Tefrodi? ptal se Rhodan sám sebe. Byli snad Mistři ostrovů informováni tak dobře, že věděli vše i o nejtajnější zbraní Maahků? Kao vzápětí jeho domněnku potvrdil.

„Pozitronika považuje za pravděpodobné, že Mistři se už dlouho připravují na možný útok Maahků a zkonstruovali, nebo nechali zkonstruovat, speciální ochranné štíty proti konvertorovým dělům."

„Zdá se, že páni Andromedy všechno vědí, všechno předvídají," pronesl zlostně Rhodan. „Co mě ale děsí, Kao, je skutečnost, že poskytli Tefrodům tak vynikající ochranu."

„Museli to udělat. V opačném případě by museli bojovat sami," upozornil Kao.

„Jistě, oba dobře víme jak jsou Mistři opatrní," připustil Rhodan. „Ale víme také, že vůbec nevěří ani elitním vazalským národům. Jestliže Tefrodům poskytli takovou ochranu jako červené štíty, pak musí sami mít zbraně, které ji dokáží překonat, rozumíte?"

„Rozumím, pane," řekl sklíčeně matematik.

„Co jste zjistil o zbraních Tefrodů?" chtěl vědět Rhodan.

„Pozitronika je nazvala protipólovými děly," hlásil Hong Kao. „Je to obdoba našich transformačních děl. Zde jsou výsledky měření," dodal a nabídl Rhodanovi další fólii.

Rhodan si ji zběžně prohlédl a konstatoval: „Tady také zřejmě nemařili čas, přesto je jasné, že máme dokonalejší zbraně než Tefrodi i Maahkové."

Jeho poslední slova přehlušilo vyty poplachové sirény. Za okamžik major Notami ohlásil, že tři největší lodě Maahků opustily bojiště a zamířily ke CRESTU III. Zřejmě nastával čas prokázat převahu pozemské techniky.

•* * *

„Kódovaný impuls z CRESTU III," vykřikl nadporučík Uwanok. „Máme se okamžitě vrátit!"

„To se dobře řekne, ale hůř provede," zamumlal Baar Lun a opět strhl MC-155 z kurzu, aby se vyhnul tuctu energetických střel. Vzápětí se stíhačka otřásla. Ve vzdálenosti pouhých čtyř tisíc kilometrů vybuchla další velká kulovitá loď Tefrodů. Žhavé plyny, šířící se obrovskou rychlostí, zasáhly HD-štít a málem ho zničily. Plyny obalily loď a Modulán na okamžik ztratil orientaci. Konvertor ochranného štítu duněl, jako kdyby měl každým oka, mžikem vybuchnout. Dlouho takové přetížení nemohl vydržet.

Modulán opět strhl stroj doleva a za pár vteřin se mu podařilo zanechat nebezpečný žhavý mrak za sebou. V okamžiku, kdy 'Moskyt vystřelil z ohnivého pekla, posádka ucítila další náraz, ale v tu chvíli tomu nevěnovala pozornost. Teprve o dvě minuty později Uwanok zjistil, že se otřeli o válcovitou loď a směrový stabilizátor byl odříznut jako břitvou.

Uwanok to oznámil Baarovi, ale toho ta zpráva, nijak nevzrušila. Měl pravdu, protože ve vzduchoprázdnu stabilizátor nepotřebovali. Náhle ho však polil pot. Vždyť to, co se stalo, bylo

nemožné! Vždyť HD| štít chránil celý stroj, tedy i stabilizátor... , Jediný pohled na přístroje potvrdil strašně Baarovo podezření konvertor štítu nevydržel! Od tohoto okamžiku každý zásah pro ně znamenal smrtelné nebezpečí. Aino zaklel. Za těchto okolností měli cestu ke CRESTU III takřka uzavřenou, protože na trase se pohybovalo množství lodí obou stran. Baar Lun se ale neodvažoval ani uniknout do meziprostoru, protože konvertor štítu a konvertor lineárního letu byly propojeny a bylo možné, že také on byl poškozen. V tom případě by jeho zapojení znamenalo sebevraždu. Nezbývalo, než riskovat let mezi bojujícími stranami. Naštěstí byli Maahkové i Tefrodi natolik zaměstnáni bojem mezi sebou, že malou stíhačku buď vůbec nezaznamenali nebo jí nevěnovali pozornost.

Přesto, když stíhačka konečně opustila bojiště, chyběl jí kryt kabiny. Paprsek dezintegrátoru o ni zavadil. Posádka zůstala naživu jen díky dokonalým ochranným oděvům. Explosivní dekomprese však poškodila řadu přístrojů. Nejhorší bylo, že pilotova obrazovka nefungovala a CREST III byla vzdálena ještě přibližně jednu světelnou minutu.

„Vidíte něco?“ ptal se Baar Lun.

„Tak dalekozraký přece jen nejsem,“ odsekl Uwanok.

„Myslím na vašem zaměřovači,“ klidně vysvětlil Modulan.

„Bohužel, mám tu jen data kurzu, pokud ještě platí.“

„Dejte mi je, Aino!“ požádal Baar Lun.

„Silné energetické výboje v prostoru cíle!“ vykřikl vtom Uwanok. „To je bitva, Baare! Musíme si pospíšet!“

Baar Lun se nevesele usmál. Už dávno dosáhl maximální přípustné rychlosti, víc dělat nemohl. O čtvrt hodiny později už sám zahlédl záblesky tajemně se objevující na černém pozadí volného prostoru. Na strašidelnosti jim dodávalo, že se to divadlo odehrávalo v naprostém tichu.

Za okamžik rozeznal, že se světlé čáry z různých stran soustřeďují do jednoho bodu. A potom se to stalo. Najednou měl Baar dojem, že celý prostor je poset zelenými body, vzalo mu to dech.

„Konvertorová děla!“ uslyšel ve sluchátcích Ainův křik. „Střelí celými salvami z konvertorových děl na CREST III! Tohle nedopadne dobře!“

Za chvíli však uviděli konečně ochranný štít CRESTU III a zdál se být neporušen. „Nás nedostanou!“ zajásal Uwanok.

Modulan měl však jiné starosti. Opět změnil kurz. „Proč?“ vykřikl nadporučík, ale dál se nedostal. Odpověď přišla z CRESTU III. Obří loď vypálila salvu ze supertěžkých transformačních děl. Na místě tří již jasné patrných válcovitých lodí Maahků vyrostly tři modrobílé zářící shluky plynů.

. Baar Lun mohl opět zamířit k mateřské lodi. Ani on, ani Uwanok však netušili, že se do ní ještě hned tak nedostanou. ..

* * *

První z padesáti vyslaných stíhaček byly spěšně vtahovány vodícími paprsky do hangárů, u nichž už čekali záchranáři. Jakmile se vnější vrata zavřela, vtrhávali roboti do rourovitých hangárů, opraváři prohlíželi stroje a medroboti se věnovali posádkám. Ale tři lodě Maahků byly stále blíž. Když byly ve vzdálenosti čtyřiceti tisíc kilometrů byla operace zavádění stíhaček zastavena. Rhodanův obličej se proměnil v nehybnou masku, když vydával rozkaz pilotům, kteří ještě zůstávali ve volném prostoru, aby se od mateřské lodi vzdálili. Prostor kolem lodi se měl každým okamžikem proměnit v bojiště. Stalo se tak ještě dřív, než Rhodanův rozkaz dozněl. Maahkové zahájili palbu. Nejdříve použili impulsní děla a dezintegrátory. Nebyly nebezpečné, ale vznikající energetické pole rušilo spojení.

„Úhybný manévr!“ zavelel Rhodan. Víc říkat nemusel, Rudo měl dost zkušeností, aby si i sám poradil v každé bojové situaci. Žádný manévr nemohl však zcela vyloučit nepřátelské zásahy. I několik zásahů najednou však ani jednu nezatížilo HD-štíty více než na deset procent jeho

kapacity. Zatím se ovšem jednalo jen o zásahy z impulsních děl a dezintegrátorů.

„Nechápu, proč nepoužijí konvertorová děla," zamyšleně poznamenal Atlan.

„Chtějí nás ukolébat," prohodil přes rameno Rudo.

„Proč to?" podivil se admirál. „Upřen* nout přeci nemůžeme."

„Oni to ale nevědí, příteli," vložil se do rozmluvy Rhodan. „Chtějí nás dostat najisto a myslí, že nás konvertorovými děly zaskočí."

Počet zásahů se zvýšil až na padesát, ale uvnitř lodi to ani nepocítili.

„Nespoléháš příliš na HD-štíty?" zeptal se nervózně Atlan. „Tolik zásahů z konvertorových děl by nemusel unést. Nejsi si až příliš jistý?"

„Co je jisté, Arkonidane?" odpověděl Rhodan otázkou. „Propočty ukazují jednoznačně, že štít vydrží, ale prakticky to nikdy ověřeno nebylo."

„Tak bychom snad měli zničit aspoň dva útočníky," navrhl Atlan.

Icho Tolot se vynořil vedle nich jako nějaké strašidelné monstrum. Rámus, který obvykle oznamoval jeho příchod, byl tentokrát přehlušen hlukem strojů, které, pracovaly naplno. „Podle mých výpočtů nám nemůže ublížit ani salva ze stovky děl," prohlásil Halut'an. „Teorie, všechno je to jen teorie!" zvolal Atlan. Zároveň přes obrazovku šlehl blesk, který osvětlil dokonce vnitřek můstku.

„Pět salv ze tří konvertorových děl, pane," ohlásil plukovník Rudo. Jeho hlas zněl vítězoslavně, Tolot ze sebe vyrazil ohlušující vítězný pokřik a dokonce Atlan se mdle usmál.

Před Rhodanem se v tu chvíli zastavil pomenší důstojník, zpocený a s rudou tváří, ale vítězoslavným pohledem, předpisově zasalutoval a hlásil: „Major Macishott hlásí návrat stíhací skupiny C4 z akce, pane. Devět strojů je lehce poškozeno, tři muži jsou těžce a pět mužů lehce zraněno. Jeden stroj se dosud nevrátil. Jde o MC-155 pilotovaný Baar Lûnem a pozorovatelem je nadporučík Uwanok, pane." •

Pěny Rhodan smrtelně zbledl. Chvíli trvalo než se ovládal a dokázal promluvit:

„Nějaké vysvětlení, majore?"

Major pokrčil rameny. „Naposledy stroj viděla posádka MC-188. Baar Lun ji zachránil, když sestřelil dvě stíhačky, které ji pronásledovaly. K tomu došlo už před půlhodinou, pane. Od té doby nemáme zprávy." •

Po krátké odmlce major dodal: „Žádám o povolení podniknout pátrací akci, pane."

Rhodan se usmál, ale žádost zamítl. „Jste vyčerpaný, majore. Vaše akce byla stejně obtížná, jako kosmická bitva. Vy a vaši lidé si musí odpočinout. Pátrání svěřím jiné skupině."

*„Pátrání je třeba odložit!" zahřímá silný Rudův hlas. „Blíží se skupina deseti lodí Tefrodů, pane."

„O překvapení není nouze," ironicky poznamenal Atlan a podíval se na Rhodana. Ten pohled ho vyděsil. Velkého administrátora se zřejmě opět zmocnila lovecká vášeň.

„Kurz lodě Tefrodů!" zavelel Rhodan a Allana to už nepřekvapilo.

* * *

Kosmická bitva před soustavou Atrun se zřejmě chýlila ke konci, když se náhle objevily těsně po sobě dvě stovky lodí Maahků a skoro zároveň i sto obřích kulovitých lodí Tefrodů. Boj se rozhořel s novou silou.

Rhodan zaujal své místo vedle plukovníka Rudo, za nimi stáli Atlan a Tolot. Rhodan přimhouřenýma očima sledoval průběh událostí na obrazovce. Podle tvaru, barvy a intenzity záření rozeznával nasazení impulsních a konvertorových zbraní nebo dezintegrátorů sledoval výbuchy gigabomb a výbuchy lodí, proměňujících se v zářivé shluky expandujících plynů, které připomínaly vznik novy. Stále však při tom musel myslet na Baar Luna. Je Modulán v tom pekle, nebo je snad už mrtvý? Rhodan si vyčítal, že netrval na svém rozhodnutí nenasazovat Baar Luna. Poslední muž z mocného Lunova klanu byl příliš hodnotný, než aby zahynul v bojové akci.

Rhodan sebou bezděčně trhl, když na paži ucítil lehký dotyk. Gucky!

„Žije, šéfe," vypískl myšob. „Uwanok je taky živ a zdrav. Právě se baví o jistých událostech na Arctisu..."

„Ta všetečná přerostlá myš je jen pro zlost, Pěny," prohlásil pobouřeně Atlan, který zachytil jízlivý myšobův pohled. „Já..."

Rhodan ho však přerušil: „Jsi si jistý, že Baar Lun žije?"

Myšob se však věnoval špičkování s Allanem a ne podstatě věci.

„To já protestuji proti takovému neserióznímu jednání, šéfe," pištěl bez ohledu na položenou otázku. „S důstojníkem sboru mutantů se nesmí..."

Ale se zlodějem ano," přerušil ho ostře Rhodan. „Se zlodějem, který se vloupává do mozku svých nadřízených!"

Gucky se okamžitě teleportovala z bezpečné vzdálenosti zakřičel: „Mě nikdo nebude vydírat, šéfe!"

„Tak dost," utrl se na něj Rhodan. „Co je s Baar Lunem?"

„Zmeškali přistání, protože jim selhal konvertor, nemohli do meziprostoru a museli přes bojiště," oznámil myšob. „Když se k nám přiblížili, napadly nás právě lodě Maahků a oni nemohli přistát. Vzdálili se, ale když byla cesta volná, objevili se pro změnu Tefrodi."

* * *

Deset minut po posílení Maahků o dvě stě lodí se deset lodí Tefrodů rozletělo směrem k Musguru a po chvíli zmizelo v lineárním prostoru. Teprve v tomto okamžiku se z něj vynořila jedenáctá loď Tefrodů!

Podle prvních měření měla 230 metrů v průměru a jednalo se tedy o těžký křižník. Také se zdálo, že je poškozená. Při nejmenším neměla aktivovaný červený štít. Na rozdíl od ostatních pokračovala v původním kurzu. Pěny Rhodan okamžitě pochopil, jaká příležitost se mu tu nabízí. „Zmocníme seji, nesmí uniknout!" rozkázal Rhodan.

„Navrhuji použití narkotizačních zbraní, pane," okamžitě zareagoval plukovník Rudo.

„Vzal jste mi to z úst," přitakal Rhodan. „Uvidíme, jak zareagují Tefrodi."

Rudo ignoroval předpisy a beze slova se pustil do operace. CREST III přímo vystřelila kupředu, protože plukovník přeřadil na nejvyšší rychlost. Baar Lun mohl jen konstatovat, že mateřská loď mu už potřeť v krátké době uniká. Velký administrátor však na to v tuto chvíli nemyslel.

Pohledem kontroloval na řídicím pultu zda jsou všechny narkotizační zbraně připraveny k palbě. Bezděčně si vzpomněl na okamžik, kdy tyto zbraně použili Posbiové, rasa robotů, s napůl biologickými mozky, proti jeho lodi. Jejich zbraně však měly vedlejší sugestivní účinek: měly vyvolat touhu zničit vše, co není „pravým životem". V pojetí Posbiů však pravým životem byl jen život, vznikající pozitronickomechanickou cestou.

Na počátku Pozemšťané neměli zbraně, kterými by se Posbiům mohli účinně bránit. Brzy je však vyvinuli a nakonec s Posbií uzavřeli pevné spojenectví. Ukázalo se, že celá válka vznikla z nedorozumění, z nesmiřitelného nepřátelství mezi Posbií a jedním vazalským národem Mistrů ostrovů Lauriny.

Laurinové byli nakonec vyhubeni vlastními pány. Mistrům ostrovů se však podařilo zničit i centrální svět Posbiů, když před dvěma lety přivedli k výbuchu plasmovou planetu Rando I. To ovšem jen upevnilo přátelství mezi napůl biologickými roboty a lidmi. Základnu Gleam v mlhovině Andro-Alfa střezily společně pozemské lodě, lodě USO a Posbiů. Posbiové také poskytli Pozemšťanům své vynikající zbraně, transformační děla a narkotizační paprsky. Tyto vzpomínky vyloudily na Rhodanově tváři úsměv, ale vzápětí mu rysy ztuhly. V bezprostřední blízkosti CRESTU III náhle zazářilo nové slunce!

Hluboko v nitru lodě zaburácely generátory HD-štítu a CREST III prolétla tím shlukem plynů

jako nějakým obláčkem.

„Byla to bomba o síle tisíc gigatun, pane," informoval Velkého administrátora Cart Rudo.

„Tefrodi nasadili svá protipólova děla."

Rhodan sotva znatelně přikývl. Přístroje ukazovaly, že i tento výbuch zatížil HD-štít pouze na třicet procent jeho kapacity.

„Přiblížte se na vzdálenost jedné světelné vteřiny a použijte narkotizační zbraň," zavelel Velký administrátor.

„Co máš v plánu?" zeptal se Atlan, když viděl, že Rhodan sahá po interkomu.

„Uvažuji o schopném muži, který by mohl vést komando, které pronikne do lodi Tefrodů," řekl Rhodan.

„Proč ne Redhorse?" navrhl ironicky Allan.

Rhodan tu ironii postřehl. Atlan byl proti Čejenovi zaujatý, protože ten se příliš rozkazy neřídil a často jednal na vlastní pěst. Arkonidan hodně dal na přesné plnění rozkazů. Rhodan v tom zdaleka nebyl tak striktní, ale v tomhle případě také dal přednost jinému.

„Poručík Hunha ať se dostaví na můstek," řekl do mikrofonu.

„Ten malý Mart'an?" podivil se Atlan. „Je mu teprve dvaadvacet, je ještě napůl dítě."

„Žádný absolvent kosmické akademie už není dítětem," namítl Rhodan. „A Hunha byl navíc od dvanácti let v kadetní škole. Ostatně musíme stále dávat příležitost novým lidem. Střední generaci už máme vyzkoušenou, je na čase, abychom vyzkoušeli nastupující. To ovšem neznamená, že bych chtěl ostřílené borce odepsat. Naopak, jim musíme dát možnost postupu a právě oni budou potřebovat zdatné pomocníky. A jak pronikáme hlouběji do vesmíru, budeme potřebovat stále více zkušených lidí."

Atlan souhlasně přikývl a zeptal se:

„Mimochodem, je pravda, že Reginald Bull je vrchním velitelem na Gleamu?" / „Ano, dorazil tam dvacátého března, ten starý a přece stále mladý Reginald," s neskrývaným potěšením odpověděl Rhodan. „Dodnes si živě vzpomínám na naše první výzkumné výpravy před více než čtyřmi sty lety!"

Také Atlan si na tu dobu rád zavzpomínal. „Copak Reginald! Vypadal, jako kdyby neuměl do pěti počítat, a při tom se za tou tváří prostáčka skrýval mimořádný mozek a neuvěřitelný zdroj energie."

Perry se na okamžik otočil k obrazovce, protože před CRESTEM III opět vybuchla gigabomba, ale okamžitě se vrátil k hovoru. Podle pobaveného výrazu se dalo soudit, že chce dát něco k lepšímu ze vzpomínek na své mládí nedostal se však k tomu, poručík Soň Hunha už přicházel. Zastavil se tři kroky před Rhodanem a postavil se do pozoru, přilba mu klimbala na zádech, rozčuchané plavé vlasy vlály kolem hlavy.

„Pohov!" zavelel Rhodan. Rodilý Mart'an Soň Hunha měřil pouhých 160 centimetrů. Na tváři mu věčně pohrával chlapecký úsměv a nikdo, kdo ho neznal, by do něj neřekl, že je mimořádně odvážný, energický a nesmírně vytrvalý. Právě tak "ho však charakterizovala kosmická akademie.

„Mám úkol pro vás, poručíku," oznámil mu Rhodan. „Je třeba proniknout do nepřátelské lodi a zajistit bezpečnost pro pět set odborníků, kteří přijdou za vámi..."

4.

Poručíka Soň Hunhu znervózňovaly odlesky pozičních světél na stěnách hangáru. Proč musí v hangáru pořád blikat, když v bojové situaci budou stejné vypnuta? ptal se sám sebe. Musel však respektovat předpisy, zvláště když velel padesátičlenné skupině po zuby ozbrojených mužů, tvořících výsadkové komando.

Vedle Hunha stál dvoumetrový poručík Ische Moghu, kterého si Hunha vybral, protože byli ve

stejně studijní skupině na kosmické akademii. Byl to dobrosrdečný Afričan jehož dobroty kolegové nezřídka zneužívali, ale ani to nedokázalo otrávit jeho přesvědčením, že lidé jsou v podstatě dobří.

Po Hunhově levé ruce stát poručík Drav Hegmar, člověk zcela jiného ražení. Byl štíhlý, vysoký, velmi inteligentní a výborný sportovec. Jeho nejvýraznějším rysem však byla dravá citlivost, která často narušovala i kolegiální vztahy. Hunha ho do svého komanda nechtěl a vzal ho jen na žádost dobráka Moghua, kterému nedokázal nic odmítnout.

„Pozor!“ ozval se Rhodanův hlas z reproduktoru. „Loď Tefrodů přerušila bojové akce. Lze tedy předpokládat, že narkotizační paprsky zapůsobily. Poručíku Hunho! Za deset minut vaše Korveta odstartuje.“

„Ano, pane!“ vzrušeně zakřičel poručík do mikrofonu. „Poručík Hunha výsadkovému komandu!“ pokračoval do vestavěného telekomu, kterým byl spojen se všemi muži na palubě KC-99. „Před startem si všichni lehnou na podlahu. Žádné hovory telekomem. Po proniknutí do křižníku Tefrodů jednotlivé skupiny vyrazí podle plánu. Skupině Strojovna velí poručík Moghu, skupině Palebná postavení poručík Hegmar, skupinu Velitelství povedu sám.“

„A kdo obsadí spíž a kuchyň?“ zajímal se kdosi a odpovědí mu byl mnohohlasý smích. Hunha zrudl a bezděky si přejel vyschlé rty jazykem. Ještě víc než smích posádky ho ovšem dráždil ironický pohled poručíka Hegmara, který na sobě stále cítil.

„Kdo se ptal?“ zeptal se ostřeji než zamýšlel.

„Seržant Drube, pane,“ váhavě se ozval vtipálek.

„Když* e tolik zajímáte o zásobování, budete se o skončení akce hlásit u majora Bernarda. Pokud vím, právě shání lidi na inventuru.“

Hunha opět uslyšel smích, tentokrát však dosvědčoval, že poručík u mužstva zabodoval. Dokonce Hegmar se přestal tvářet lak jízlivě a Moghu se radostně šklebil. Už ho chtěl poplácat po rameni, ale v poslední chvíli si vzpomněl, že Hunha je teď jeho nadřízeným a že by se to nehodilo.

Vtom opět uslyšeti hlas Velkého administrátora. „Pozor! Poručíku Hunho! Nepřátelský křižník není řízen. Vzdálenost devadesát tisíc kilometrů. Start povolen! Zlomte vaz!“ i

„Děkuji, pane!“ odpověděl Hunha. „Start!“

Šedesátimetrový stroj se začal chvět, když byly spuštěny motory. Zatím běžely naprázdno, teprve až bude Korveta vystřelena z CRESTU III do volného prostoru, začnou zabírat. Hunha se posadil na nouzové sedadlo vedle pilota a stiskl tlačítko v opěradle. Okamžitě ho sevřely bezpečnostní pásy.

„Pozor!“ ohlásil důstojník, odpovědný za vystřelení stroje. „Start!“

Masivní vnější brána hangáru se otevřela a KC-99 byl prudce vystřelen do tmy. Na obrazovce se vynořila kulovitá loď.

* * *

Ocelová koule se matně leskla v paprscích blízkého slunce Atrun. Na plášti byl vyveden obrovskými písmeny tefrodské abecedy nápis ASKAHA. Soň Hunha mohl nápis přečíst. Jako většina Členů výsadku prošel hypnoškolením a osvojil si tefrodštinu slovem i písmem. Příslušné pomůcky dostali zavčas od Kalaka.

Ze vzdálenosti osmnácti kilometrů byl vstupní otvor, o průměru dvaceti metrů, proražený impulsní střelou, patrný dokonce bez sektorového zvětšení. Nacházel se těsně nad rovníkovým zesílením lodi. Průstřel musel vést podle všeho hluboko do strojové části lodi a patrně byl příčinou zhroucení Červeného štítu, protože jiná poškození lodi nebyla zjištěna. Ovšem to, že ASKAHA se ještě před zásahem narkotizačními paprsky pohybovala vlastní silou, dokazovalo, že hnací ústroji zasaženo nebylo.

Hunha rozkázal pilotovi, aby nejdříve kulovitou loď obletěl, i když nevěřil, ŽE by objevili nějaký otevřený vchod do hangáru, za pokus to stálo. Pilot nezvládl manévr příliš úspěšně a při náhlé

změně kurzu se nejdříve hodně vzdálil od cíle a musel provést další změnu kurzu, aby se dostal do žádoucí blízkosti k tefrodské lodi.

„CREST III KC-99!“ ozvalo se vtom z reproduktoru hyperkomu. „Třicet středně těžkých lodí Maahků ve vzdálenosti čtyř světelných vteřin. Poručíku Hunho, nehleďte otevřený vchod, ale dezintegrátory zničte vstupní bránu nákladního prostoru a proveďte výsadek.“

Soň nemusel nic rozkazovat Pilot slyšel zprávu CRESTU lil a začal sám okamžitě jednat. Stočil Korvetu k cizí lodi a zároveň začal všemi prostředky brzdít. Ani tuto operaci však docela nezvládl, blížili se k lodi příliš rychle.

Současně se rozezněly poplachové sirény a na obrazovce hyperzaměřovače se objevily tři tmavozelené ozvy: rychle se blížící válcovité lodě Maahků.

„Řízení palby!“ vyštěkl Hunha. Nervozita z něj najednou spadla a jednal klidně a rozhodně. Náčelník palby okamžitě ohlásil připravenost všech palebných stanovišť.

„Jakmile budou lodě Maahků na dostřel, zahajte palbu transformačními děly,“ rozkázal Hunha. „Pilotovi: držte loď tak, aby transformační děla měla volný prostor ke střelbě!“

„Nemůžeme aktivovat HD-štít, pane!“ upozornil pilot. „Nebylo by potom lépe ukrýt se za ASKAHOU?“ .“

„Aby ji Maahkové zničili? Ne!“ rozhodně to odmítl poručík, i když si byl vědom rizika, které podstupují. HD-štít by znemožňoval proniknutí do lodi a tak byla KC-99 bezbranná proti střelám konvertorových děl Maahků, Hunha však doufal, že Maahkové Korvetu vůbec nezaměřili. Pohybovala se ve vzdálenosti necelého kilometru od ASKAHY a musela jim s lodí Tefrodů splývat.

Teprve ze vzdálenosti pouhých sta metrů povolil náčelník palby nasazení dezin. tegrátorů a Hunha musel uznat, že své řemeslo ovládá vskutku dokonale. Vnější vrata nákladního prostoru „odřízl“ precizně. Cesta do nepřátelské lodi byla otevřená.

Když však následovala první salva z transformačních děl, musel poručík své mínění o náčelníkovi palby poopravit. Jen jedna ze tří lodí Maahků se proměnila v obrovské mračno plynů, druhé dvě zahájily palbu. ?.

Hunhova domněnka se potvrdila bylo zřejmé, že Maahkové KC-99 nezaměřili, nestříleli ani na loď Tefrodů, ale na vzdálenou CREST III. ,

Další salva transformačních děl vyšla zcela naprázdno.

Hunha dal povel k proniknutí do ASKAHY.

* * *

„Zase Maahkové!“ zavrčel vztekle nadporučík Uwanok, když další pokus o přistání na mateřské lodi nevyšel. „Rád bych věděl, jestli se někdy vůbec dostaneme domů.“

Baar Lun se usmál, označit CREST III za domov mu přišlo legrační, ale hned na to se zamyslel. Nestala se vlajková loď solárního loďstva domovem i jemu? Temný svět Modul mu domovem nikdy nebyl, ačkoliv na něm prožil šest set pozemských let, skoro celý svůj dosavadní život. Pocit domova však poznal právě na palubě CRESTU III v posledních dvou letech. •

Náhle ve vzdálenosti několika světelných vteřin vytryskl oslnivý plamen, který Modulana na několik vteřin oslepil.

„Tohle přece není CREST III, ta nestřílela,“ vyjekl Uwanok.

„Že by Tefrodi?“ začal Baar Lun, ale sám to okamžitě zavrhl. „Ale ne! CREST III vyslala výsadek, to je ono! Posádku Tefrodů vyřadili z boje.“

„Jasně!“ vykřikl Uwanok. „Střelí Korveta! Je to ale lehkomyšlnost,“ dodal posmutněle.

„Rozletíme se k ní, třeba jim pomůžeme,“ rozhodl Baar Lun. Aino rozčileně protestoval, ale Modulana na to nedbal. Vytáhl stroj do výše a nasadil nejvyšší rychlost. Přimhouřenýma očima pozoroval jak se CREST III náhle obalila konvertorovými poli, nicméně nechápal, proč nespěchá

na pomoc výsadku. Výsadek byl proti dvěma lodím Maahků prakticky bez šance. Nemohl aktivovat HD-štít na Korvetě, protože by nemohl proniknout do, lodi Tefrodů, a ze stejného důvodu nemohl ani volně manévrovat.

V následující vteřině však pochopil důvody CRESTU III proč se držela zpátky. Zdola se k ní blížila další skupina nepřátelských lodí. Poškozené přístroje Baar Lunovi nedovolovaly určit příslušnost lodí, ale v daném okamžiku to pro něj ani nebylo důležité. Přeletěl nad bezvládnou lodí Tefrodů a Korvetou a dále stoupal. Věděl, že je to vrcholně riskantní, protože zásah z libovolné zbraně mohl stíhačku bez ochranného štítu zničit. Spoléhal pouze na to, že ji Maahkové nezaměří.

Jeho naděje byly oprávněné. Maahkové byli zřejmě plně zaujati CRESTEM III, která se právě dala do pohybu. MC-155 byl už přímo nad nimi, Jídyž si stíhačky konečně všimli. Neměli však čas zareagovat, protože Baar Lun střemhlav zaútočil a vzápětí se loď Maahků proměnila v mračno plynů.

Baar Lun stočil stroj těsně nad okrajem neuvěřitelně rychle se zvětšujícího žhavého mraku. Stíhačka už neměla ani kryt kabiny a teplota i uvnitř ochranného obleku takřka okamžitě stoupla na šedesát stupňů Celsia. Modulán slyšel Uwanokovo těžké oddychování. Nadporučík, na rozdíl od Baar Luna, nebyl na vysoké teploty zvyklý. Naštěstí termoregulátory situaci zvládly v několika vteřinách.

Modulánovu pozornost upoutaly záblesky z míst, odkud se blížil další nepřátelský svaz. Každou vteřinu jich bylo více a více. Zřejmě CREST III začala ničit nepřítele. Nic jiného jí také nezbývalo, pokud nechtěla uprchnout.

Kratičká nepozornost stačila k tomu, že Baar Lun přehlédl vypuštění čtyř stíhlých maahkských stíhaček poslední zbývající válcovitou lodí. Ty čtyři stíhačky mířily přímo k MC-155. Dalších pět bylo vypuštěno následně, ale rozletěly se k lodi Tefrodů.

Baar Lun automaticky stiskl tlačítko transformačního děla, ale nic senestalo. Všechny tři gigabomby byly již spotřebovány. Nezbývalo než podstoupit nerovný zápas se čtyřmi útočníky pro záchranu vlastního života.

Baar Lun doslova házel stíhačku ze strany na stranu, bez ohledu na obrovskou zátěž materiálu, a jen tak se proplétal mezi zářivými trasami energetických střel z tužkových stíhaček Maahků. Zachránit MC-155 mohla jen jeho obratnost a nepatrné rozměry. V jednom okamžiku se Baar Lunovi spíše náhodou podařilo dostat jednu z útočících stíhaček do kříže zaměřovače impulsního děla a vystřelit. Na zničení nepřítele však tato zbraň nestačila. Opravdu beznadějnou se však situace stala o vteřinu později, kdy válcovitá mateřská loď Maahků vystřelila na MC-155 první ránu z konvertorového děla. Této palbě stíhačka nemohla dlouho odolávat.

Současně se však z meziprostoru vynořily dva čluny, vyslané z CRESTU III a vzápětí byla válcovitá loď Maahků zničena transformačním dělem. Tužkové stíhačky se daly na útěk. Baar Lun zamířil k lodi Tefrodů, na kterou se chystalo zaútočit několik stíhaček Maahků. Paprsek dezintegrátoru zahlédl až v okamžiku, když se zahryzl do pláště MC-155 z terkonitové oceli. To byl konec. Jak byli jednou zachyceni automatikou nepřátelského zaměřovače, nebylo úniku. Ve střední části trupu vznikl otvor, který se rychle zvětšoval. Kovové listy z trupu začaly odpadávat. „Ven z lodi!“ rozkázal Baar Lun, ale vtom byla stíhačka odhozena stranou nějakým úderem nesmíme síly.

„Zásah impulsního děla!“ uslyšel Modulán ve sluchátcích Ainův hlas.

Stroj se neovladatelně obracel kolem své osy a Baar Lun se marně snažil dostat ho opět pod kontrolu. Motory pracovaly nepravidelně. Pilot měl dojem, že se hvězdy točí kolem něj stále rychleji a rychleji. Baar se trochu hystericky zasmál, když si uvědomil, že zásah impulsního děla jim pro tuto chvíli zachránil život, protože je vyrval z kleští dezintegrátoru.

Modulán učinil poslední pokus ovládnout stroj a spustil motory na nejvyšší výkon. Motory

zaburácely a ztichly.

Rychlostí pět kilometrů za vteřinu se stroj řítí proti plášti křížníku Tefrodů. A kolem tmu protínaly energetické paprsky ze všech stran.

To je konec, už žádný odklad, truchlivě si pomyslel Modulan.

Vtom však byl vrak Moskyta uchopen nějakou neviditelnou silou a tažen vzhůru, k vrchlíku kulovité lodě. Absorbéry přetížení ho nestačily zvládnout a Modulan měl dojem, že ho pěst nějakého obra vmáčkla do křesla. Potom přišel náraz a pohltila ho tma.

* * *

Perry Rhodan spolu s Allanem, Kasomem, Kalakem a všemi mutanty stál v transmitterovém prostoru CRESTU III. S výjimkou Tolota měli všichni na sobě lehké ochranné oděvy s fóliovými přilbami. Pro halutského giganta takový oblek

nebyl a tak měl na sobě jako obvykle svůj tmavozelený bojový oblek. V pouzdrech u pasu měl supertěžké kombinované paprskometry s trojím účinkem: mohly působit jako impulsní paprskomet, jako dezintegrátor i jako roznětka jaderného požáru.

V transmitterovém prostoru bylo ještě několik lidí, ale zdaleka ne všichni, kteří se měli přesunout do obsazené lodi Tefrodů. Postupně tam bylo třeba dopravit pět set odborníků, aby byla dokonale a všestranně prozkoumána.

„Zničili jsme zbývající nepřátelské lodě, pane,” ohlásil Rudo.

„Dobře,” řekl Rhodan. „Přiblížte se k ASKAZE na vzdálenost jedné světelné vteřiny. Máte spojení s poručíkem Hunhou?”

i „Ano, pane. Spojí se přímo s vámi, jakmile instalují transmitter. A ještě něco, MC-155 je na palubě ASKAHY...”

„Je posádka v pořádku?” přerušil plukovníka Rhodan. „Co se vlastně stalo?”

„Baar se zúčastnil bitvy, ačkoliv mu vypadl HD-štíť. Zničil jednu loď Maahků, ale sám byl napaden. Z MC-155 je teď vrak.”

„Ptal jsem se na posádku,” opět ho přerušil Velký administrátor.

„Oba jsou v bezvědomí, ale jinak v pořádku. Poručík duchapřítomně včas nasadil vodící paprsek a dostal vrak do ASKAHY, ale došlo k nárazu velkou rychlostí na zadní stěnu hangáru.”

„Zde poručík Hunha,” vstoupil do komunikace další hlas. „Transmitterový přijímač instalován a připraven k provozu, pane.”

„Děkuji,” odpověděl Rhodan. „Počkejte na mě před transmitterem.”

Na Rhodanův rozkaz vzplála ohnivá energetická brána a Rhodan sám jí prošel jako první a ačkoliv zdánlivě vykročil do prázdna, ve stejném okamžiku prošel stejnou branou na ASKAZE... Rhodan rychle ustoupil stranou, aby uvolnil cestu Allanovi a dalším. Potom si všiml drobného Mart'ana, který mu salutoval. • , ,

„ASKAHA zajištěna, pane,” hlásil velitel výsadku. „Máme ji pevně v rukou.”

Rhodan mu s úsměvem pokynul a poručík se rozzářil. „Co je s posádkou?” zajímal se Rhodan.

, Je v bezvědomí po zasažení narkotizačními paprsky, pane. Nepřeberou se dříve než za deset hodin. Zatím jsme všechny nechali tam, kde jsme je našli.”

„Správně. Kolik jich je?”

„Čtyři sta mužů, pane. Dva jsou mrtví...”

„Něco pro naše doktory,” poznamenal k tomu Atlan.

„Postarejte se, aby byla provedena pitva, příteli,” požádal Rhodan. „Počítám, že lodní nemocnice bude podobná té naší.”

Potom pokývl Tolotovi a v doprovodu poručíka Hunhy vyrazili na velitelský můstek. Cestou se mohl přesvědčit, že nejen vnější vzhled, ale i vnitřek lodi byl nápadně, až do detailů podobný pozemským konstrukcím.

„Je o čem přemýšlet, že, pane?” prohodil Tolot.

„Tefrodi jsou pro mě největší záhadou, s jakou jsem se kdy setkal, příteli," s povzdechem připustil Rhodan. „Kdybych si tu loď prohlížel v nějakém neutrálním prostředí, váhal bych, zda není pozemská. To nikoho nemůže nechat lhostejným."

„Stejné podmínky stejný vývoj," navrhl řešení Halut'an. „Podobnost je až neuvěřitelná, ale všechno má své přirozené příčiny."

„Mohu k tomu něco říci, pane?" osmělil se také Hunha.

„Jen mluvte!" povzbudil ho Velký administrátor.

„Omlouvám se, ale naprosto nemohu souhlasit s Tolotem," nejistě začal Mart'an. „Studoval jsem vývoj života v galaxii už na akademii a naši učitelé přesvědčivě dokazovali, že zcela analogický vývoj není možný. Kauzálním základem vývoje jsou mutace, vznikající z nových kombinací genů na základě pohlavního rozmnožování a přirozeného výběru."

Odmlčel se a pátravě se zadíval na své posluchače. Když ho nikdo nepřerušil, pokračoval již s větší sebedůvěrou: „Vývoj rozličných druhů do značné míry závisí na stupni izolovanosti skupiny. Druhy na počátku takřka totožné, si mohou podobnost uchovat pouze v případě, že by se všechna individua mohla libovolně spojovat. Pokud se však celek rozpadne do územně izolovaných populací, pak jejich vývoj začínají určovat náhodné mutace a specifické podmínky výběru a tím je určován i specifický vývoj, rozdílný vývoj ras na různých územích. Na Zemi pro to nalézáme četné důkazy v živočišné říši a dříve, a to velice silně, se to projevovalo i v rozdílech mezi lidskými rasami."

Rhodan Mart'anovi pozorně naslouchal. Tou dobou už dorazili na můstek obsazené lodi a Rhodan si začal pozorně prohlížet těla omámených Tefrodů.

„Takže něco podobného je podle vědeckých poznatků vyloučeno, že, Hunho?" zeptal se Rhodan, ale na odpověď nečekal, úkosem se podíval na Tolota a pokračoval. „Tak to vypadá, že buď musíme hodit přes palubu vědecké poznatky nejvyspělejších galaktických ras, nebo nahradit teorii analogického vývoje něčím zcela novým."

„Máte pravdu," s povzdechem přiznal Tolot. „Buď platí jedno, nebo druhé, nebo neplatí žádná z obou teorií."

Rhodan stál chvíli nehybně a potom rezignovaně pokrčil rameny a začal se zabývat konkrétnějšími problémy. Přispělo k tomu Rudovo hlášení, že se ze dvou stran opět blíží nepřátelské svazy.

„Runaway!" řekl Icho Tolot a Mart'an na něj nechápavě zažíral. Starou angličtinu příliš neovládal a rozhodně mu to nedávalo smysl.

„Je to jen název planetoidu mezi Magnetizérem a soustavou Atrun," s úsměvem ho uklidnil Rhodan a pokračoval k veliteli CRESTU III. „O.K., Rudo! Vezměte ASKAHU do vleku a leťte k Runawayi!"

5.

Z deníku Baar Luna ke dni 25. března '2404. •

„Stále mi nedochází, jak jsme s Ainem vůbec mohli přežít. Zatím jsem naše dobrodružství zaplatil jen lehkým otřesem mozku. Trochu mě bolí hlava, ale Aino na vedlejším lůžku v palubní nemocnici Tefrodů se pořád jen šklebí. Toho nebolí vůbec nic!

Když jsme pozorovali první bitvu mezi CRESTEM III a loděmi Maahků, vyprávěl mi něco o svém životě a také o tajemstvích Arctisu.

Aino je skutečně rodilý Pozemšťan. Původně jsem tomu nechtěl věřit, protože mi říkali, že v USO slouží jen kolonisté. Nevím, odkud se ta fáma vzala, ale říká to kdekdo. Aino mě přesvědčil o opaku. Ukázal mi také knihu o útoku na hlavní stan USO na Quintě. Sloužilo tam mnoho Pozemšťanů a dokonce velitel stanice, admirál Grant, byl Pozemšťan.

Aino mi také ukázal svou identifikační kartu. Stojí tam, že se narodil na Aljašce, a to je území na Teře.

To mě ovšem zajímalo jen okrajově. Personální politika není pro mě nijak zvlášť důležitá. Je možné, že Arkonidan Allan skutečně dává přednost potomkům pozemských kolonistů. Co na tom?

Mnohem důležitější mi připadá, že jsme ukořistili křižník Tefrodů. Je takřka nepoškozen a speciální komando už pracuje na jeho opravě.

Čas od času tmu na obrazovce nemocničního pokoje protrhnou mnohobarevné ohnivé koule nebo oslnivé trasy energetických paprsků. CREST lit nás táhne mocným vlečným paprskem. Nikdo nás soustavně nepronásleduje, ale kosmická bitva u soustavy Atrun se zatím tak rozšířila, že nám často zkříží cestu Maahkové nebo Tefrodi.

Kolem nás převezli dva mrtvé Tefrody. Atlan, který doprovázel skupinu lékařů, mi sdělil, zeje vezou k pitvě. Jsem velmi zvědavý na výsledky. Všechno, co se týká Tefrodů, je obestřeno nějakým tajemstvím."

* * *

Na obrazovce zaměřovače se objevil planetoid Runaway jako zelený stín klínovitého tvaru. ASKAHA se k němu blížila jen pomalu, stále ve vleku CRESTU III. Rhodan a Tolot přerušili svůj průzkum strojové části lodě Tefrodů a rychle se vrátili na můstek.

Tefrodi byli odtud právě odnášeni. Tak tomu bylo po celé lodi. Zajatci v hluboké narkóze byli odzbrojeni a přenášeni do ubytoven mužstva, kde byli zajištěni. Ještě nejméně osm hodin nebudou nebezpeční.

Velký administrátor byl spokojený. Už předběžné výsledky prohlídky hnacího ústrojí pro lineární lety otvíraly netušené perspektivy. Konstrukce sice byla obdobná pozemské, ale celé zařízení bylo znatelně menší a přesto výkonnější. Rhodan se už těšil, že po přistání na planetoidu bude výzkum pokračovat mnohem rychleji. Kosmický inženýr Kalak, který vstoupil na můstek takřka Rhodanovi v patách, vypadal naopak popuzeně.

„Jak postupují práce na opravě konvertoru štítu?“ zeptal se Rhodan.

„Spatně, pane!“ zlostně oznámil inženýr a dlaní si přejel po sněhobílém overalu. Ruka na něm zanechala špinavou šmouhu. Veslař se nechápavě zadíval na šmouhu a zděšeně vykřikl: „To... to není možné!“

Perry se usmál. Bavilo ho, možná trochu popouzelo, jak Kalak přehnaně dbal na čistotu svého oblečení dokonce při práci. „Proč ne? Když se vám ušpiní ruce je jen přirozené, že to zanechá stopu i na oblečení,“ poznamenal Rhodan dokonce s jistým zadostiučiněním.

„Ne na mém overalu, pane! Moje oblečení špínu odpuzuje,“ protestoval Veslař. „Tahle špína musí mít velice zvláštní vlastnosti.“

„Časem je můžete prozkoumat, Kalaku,“ utěšoval ho Velký administrátor. „Teď máme na starosti důležitější věci. Pojd'te sem, prosím, a řekněte mi, zda tento planetoid znáte.“

„Není zachycen na mé mapě,“ řekl Veslař po chvíli. „Vím to jistě, protože by mě zaujalo kosmické těleso, které obíhá kolem sousta vy Atrun ve vzdálenosti dvaceti světelných let.“

„To ještě nic neznamená,“ upozornil Halut'an. „Runaway nemá stálou astronomickou polohu. Snad se odtrhl z pásma planetoidu soustavy Atrun. Ostatně vaše mapy jsou staré už skoro tisíce pozemských let.“

„Teoreticky můžete mít pravdu, pokud Atrun takové pásmo vůbec má,“ nevrle připustil Kalak

„Je to důležité?“ zeptal se bez zájmu Rhodan. „Nezabýváme se přece tím, proč Runaway není na Kalakových mapách. Důležité je, že máme místo, kde si můžeme být jisti, že nás nepřítel nezaměří.“

O deset minut později se planetoid objevil i na panoramatické obrazovce. Klínovité těleso bylo tři sta kilometrů dlouhé a maximální šířka byla dvě stě kilometrů, v průměru mělo však pouhých padesát kilometrů.

„Asi jako Juno,“ konstatoval Rhodan po změření masy. Vyhodnocení údajů mikrovlnné analýzy

však ukázalo, že se od solárního planetoidu Juno podstatně liší: ze šedesáti procent se skládá ze ztuhlého magmatu, ze čtyřiceti procent z titanitu. Titanit se všude ve vesmíru vyskytuje spolu s magmatem, nikdy však v takovém poměru.

„Titanitová ruda poskytuje mnohem lepší ochranu před zaměřením, než kámen, pane," podotkl Kalak. „Navíc je její hustota větší a tudíž má planetoid i větší přitažlivost. ASKAHA tam bude sedět pevně."

Rhodan přešel k přístroji, který vypadal přesně jako pozemský interkom a také stejně fungoval, a spojil se s CRESTEM III. „Pomocí vlečného paprsku a antigravitačních projektorů zajistíte přistání ASKAHY na planetoidu, plukovníku, rád bych tu loď prozkoumal v klidu."

Cart Rudo řekl: „Provedu!" a proti svému zvyku dodal: „Bylo by to příliš krásné, než aby to byla pravda, šéfe!"

* * *

Metr po metru klesala loď Tefrodů na tmavý povrch planetoidu. Specialistům se podařilo spustit antigravitační projektory ASKAHY a Rhodan dal povel vypnout projektory na CRESTU III a vzápětí i vlečný paprsek. V poslední fázi řídili přistání tefrodské lodi Rhodan, Kalak a Tolot přímo z jejího můstku.

Když ASKAHA pevně dosedla na široké opěrné talíře, Rhodan nechal zapnout světlomety. Světlo překvapivě odhalilo nečekanou barevnou nádheru. Zvrásněný povrch se třpytil nespočetnými odstíny

žluté a zelené a mezi tím byly hnědé, fialové, bílé i černé skvrny. Všechny plochy odrážely světlo tak intenzívně, že Rhodan musel na okamžik zavřít oči, aby nebyl oslněn. Zřejmě bylo titanitu nejvíce na povrchu, protože barevnost i krystalická struktura byly typické právě pro tuto rudu. „Rád bych se na ten svět podíval zblízka," řekl Rhodan a s povzdechem dodal, „když na to vyšetříme čas."

„Proč byste to neudělal hned?" podivil se Tolot. „Nikdo vám v tom nebrání a důkladný průzkum lodi provedou odborníci i bez nás."

Rhodan to však rozhodně odmítl. „Chci si důkladně prohlédnout tefrodské motory, vidět všechno na vlastní oči," prohlásil.

Halut'an se zasmál, znal svého přítele natolik dobře, že svůj návrh ani nemyslel vážně. Velký administrátor si nenechal ujít nic, co by mohlo být prospěšné pro Pozemšťany.

Rhodan vykročil k výtahové šachtě, která vedla přímo do strojového useku a už chtěl vstoupit, když ho někdo uchopil vzadu za límec a strhl zpátky. Prudce se otočil a chtěl opovážlivci, který s ním naložil jako s nějakým školákem, vyjádřit své mínění od plic, ale včas se zarazil. Byl to hlavní lékař CRESTU III Ralf Artur, výtečný odborník a postrach simulantů.

Bylo naprosto zbytečné přit se s tímto mužem o otázkách kázně a chování vůči nadřízeným, lékař prostě nevnímá, o co jde. Mimo to sotva popadal dech a stěží by mohl promluvit. Patrně celou cestu utíkal a ve své roztržitosti docela zapomněl na existenci antigravitačních šachet.

Za doktorovými zády Rhodan spatřil

muže, jehož náhlé objevení se na něj zapůsobilo jako poplachová siréna,

„Vy, Gardnere?" podivil se.

Dr. Jeremy Gardner, znamenitý hyperfyzik, se usmál a oznámil: „Doktor Artur objevil něco důležitého, pane."

„Ano, pane!" zvolal lékař, který konečně popadl dech. „Poslední tajemství hypervinového přijímače je rozluštěno!"

„Tak mě nenapínejte," řekl Rhodan, když se Artur odmlčel.

„Jen trpělivost," zamumlal doktor, vytáhl nějaký rentgenový snímek a podal ho Velkému administrátorovi. Rhodan svažtil čelo. Byl to snímek lidské hlavy na němž byl jasně vidět mozek. Nápadná byla jen tmavá skvrna velikosti mince vzadu nad mozkiem pod lebeční klenbou.

„Co je to?“ zeptal se Rhodan chraplavě. „Snad ne mikrohypervinový přijímač?“

„Právě že ano! A má ho voperován každý člen posádky ASKAHY, jizva je zarostlá přirozenou tkání,“ chrлил doktor.

„Přijímač přímo v lebce,“ zamumlal Rhodan a zpytavě se na lékaře zadíval. „Co ještě mi povíte, tohle není přece všechno, doktore. Jaký smysl má to zařízení v lebce Tefrodů?“

„Doufám, že na to přijdu při pitvě,“ lhostejně odpověděl doktor. „Během půl hodiny s ní začnu, pane.“

„Přijdu tam, chci se na to sám podívat,“ oznámil Rhodan. Po lékařově odchodu dodal: „Začínám pomalu nacházet souvislosti.“

* * *

Lampa nad operačním stolem se rozsvítila a zároveň začala vrčet kamera. Rhodan, Atlan a Tolot viseli očima na každém pohybu lékařovy ruky. Lesklé nástroje mu podával stroj, který reagoval na akustické povely.

Po patnácti minutách doktor vypnul automat, sundal a odhodil použité rukavice. Rhodan trpělivě čekal.

„Hotovo,“ začal konečně doktor Artur. „Naštěstí jsme již ledacos o mozku Tefrodů věděli.

Například to, že mají v malém mozku tak zvané paražlázy. A teď přijde překvapení.

Mikropřijímač je spojen polobiologickým vedením s těmito paražlázami. Co vy na to?“

„Začínám tomu rozumět!“ zvolal admirál Atlan. „Proto se Tefrodi divili, že nadporučík Tratlo a další nereagují na hypervlny. Příval hypervln se tedy skládal z impulsů, kterými se přenášely rozkazy.“

„Věděli zřejmě stejně málo o paralelním vývoji, jako my,“ dodal Tolot. „Posádku KI-33 považovali automaticky za stejně vybavenou a nemohli pochopit, proč ignoruje sdělení, přenášené hypervinami.“

„Děkuji vám, doktore,“ řekl Rhodan. „Udělali jsme velký pokrok.“

Rhodan v doprovodu Allana a Tolota se odebral do strojového sektoru ASKAHY. Kalaka tam samozřejmě neviděli. Nejspíš díky své schopnosti procházet hmotou byl uvnitř nějakého stroje, snad přímo v konvertoru. Tato schopnost Veslařů vyplývala z toho, že dokázali měnit molekulární strukturu svého těla.

Za několik minut se však inženýr přece jen objevil. Jeho černý obličej zářil, vousy měl volně přehozené přes ramena a neupravené.

„Jako tělnatá Afričanka přebarvená na rzravo,“ zažertoval jeden z techniků. Kalak to naštěstí přeslechl, jinak by to mohlo dopadnout špatně.

„Své motory můžete dát do šrotu!“ vykřikl vzrušeně kosmický inženýr. „Vedle kompaktní tefrodské konstrukce vypadají jako parní stroj vedle tryskového pohonu.“

„Přeháníte!“ odpověděl tiše Rhodan, ale zbledl, protože věděl, že Kalak přehání jen trochu. Opravdu přeháněl, jen když mu šlo o výdělek.

„Nemluvím s vámi jako obchodník, ale jako váš poradce a přítel,“ protestoval dotčeně Kalak.

„Co říkám, to sedí. Už při našem prvním setkání jsem vás upozornil, že vaše válečná loď zdaleka není vrcholem ve stavbě kosmických lodí. Stroje Tefrodů jsou o polovinu menší, a přesto dosahují stejného výkonu jako Kalupův konvertor na CRESTU III.“

„CREST III je vybaven nejmodernějšími stroji jaké existují v První galaxii,“ vypravil ze sebe Rhodan.

„V První ano, ale tady jsme jinde, pane!“ vykřikl Kalak.

Rhodan zrudl a oči mu jiskřily. Allan, který ho znal lépe než kdokoliv jiný, varovně zvolal:

„Nemůžeme táhnout ASKAHU přes půl Andromedy až ke KA-laci-nému, ani na to nemysli. Je to vyloučeno!“

„Vyloučeno?“ Velký administrátor se posměšně zasmál. „Znáš mě dobře, ale měl bys mě znát ještě lépe, příteli. Lidé často dokázali i to, na co jiní se báli být jen pomyslet.“

„Také v tom se vám Tefrodi podobají,“ zlostně vybafl Atlan. „Nedají nám vůbec šanci abychom opustili ochrannou zónu, zvlášť když za sebou potáhneme jejich vlastní loď.“

Jako kdyby to bylo heslo, někde blízko zarachotil mohutný výbuch. Z Rhodanova náramkového přijímače se ozval nějaký nezřetelný výkřik, patrně někdo volal „Poplach!“, ale bylo špatně slyšet. Další výbuch přicházel z prostoru konvertoru, odkud se vyvalil kouř a vytryskly žhavé plyny.

Všichni vyběhli postranními dveřmi já v běhu křičeli do svých náramkových vysílaček, ale odnikud nepřicházela odpověď...

Baar Lun se probudil. Spal od chvíle, ||o mu robot dal poslední injekci. Posadil |se na lůžku a rozhlédl se. V pokoji se svítilo, na, obrazovce zářily hvězdy Andromedy. Uwanok se stočil do klubíčka a hlasitě chrápal. Modulan stále nemohl přijít na to, co ho vlastně vzbudilo. Trápil ho však nějaký nevysvětlitelný vnitřní neklid. Chvilí ještě poslouchal, zda neuslyší nějaké zvuky, které by mohly ten pocit vyvolat, ale všude bylo ticho. Vstal a šel k sprchovému koutu, podíval se do zrcadla, potom bezmyšlenkovitě otevřel skříň, kde byly uloženy jeho a Uwanoko-vy obleky i zbraně — impulsní a narkotizační. Ještě netušil, že právě to je zachráně.

Z chodby k hlavní výtahové šachtě zazněl pronikavý výkřik. Potom zaduněl pád, chvíli bylo ticho a pak bylo slyšet těžké kroky. Baar Lun bez přemýšlení sáhl po zbraně.

V příštím okamžiku se otevřely dveře a do nemocničního pokoje skočili dva lidé. Lidé? Sotva si Modulan tu otázku položil, už znal odpověď. Tefrodi! Oba drželi v rukou impulsní zbraně a oči prozrazovaly jejich úmysly. Nejdříve spatřili spícího nadporučíka a jeden z nich na něj zamířil.

Nikdy v životě nevytáhl Baar Lun svou zbraň z pouzdra tak rychle, také to ale nebylo cvičení. Šlo o přítelův život. Vystřelil o zlomek vteřiny dřív než útočník. Tefrod vykřikl a zhroutil se. Jeho partner reagoval rychle, ale ne tak rychle jako Modulan, který byl skokem u něho a srazil ho k zemi pažbou. Druhý útočník ztratil vědomí.

Aina probudil výstřel. Vyskočil a třeštil oči na mrtvého Tefroda.

„Chtěl tě zabít, Aino,“ vysvětlil mu situaci Baar Lun.

Aino by se rád na něco zeptal, ale jeho slova přehlušila mohutná exploze. Druhá zarachotila vzápětí a pak zadunělo několik výbuchů současně. Baar si připnul opasek ze zbraněmi přes pyžamo. Nadporučík beze slova následoval jeho příkladu a oba vyběhli na chodbu.

Už ode dveří spatřili Arturova asistenta. Dostal plný zásah z impulsní zbraně.

„Ty banditi se probrali dřív než měli a napadli průzkumné komando!“ vykřikl vztekle Aino Uwanok.

Odevšad teď bylo slyšet výbuchy i střelbu z impulsních zbraní.

„Jen se pokoušejí osvobodit se, Aino,“ křikl Baar Lun přes rameno a rozběhl se. „Teoreticky vzato jsou v právu a agresory jsme my.“

„Darebáci jsou to!“ řval nadporučík a střílel na skupinu Tefrodů, která se vynořila z výtahu.

„Proč nás nenechali v cen-^ální zóně? Nešli jsme po nich, ale po Mistrech ostrovů!“

První tři Tefrodi padli, ale z výtahové šachty se vynořovali další a další. Nedbali na vlastní ztráty a hrnuli se kupředu. Ainovi a Baarovi nezbývalo, než prchnout. Rozrazili první dveře v chodbě — a octli se v lodním lazaretu! Celá místnost byla zastavěna polními lůžky. Žádné jiné dveře z místnosti nevedly a do těch za nimi se již zakousl termický paprsek.

Poručík Soň Hunha byl na můstku, když zavolal plukovník Rudo a chtěl Velkého administrátora. Hunha na obrazovce viděl, že kapitán CRESTU III je značně rozčilený, a to se tělnatému Epsalanovi často nestávalo.

„Pokud vím, je u konvertoru, pane," odpověděl poručík.

„Nevím, jestli je to důležité," opatrně pronesl Rudo, spíš jako k sobě. „Před půl minutou jsme opět zaznamenali neuvěřitelný příval hypervin na všech frekvencích 5-D. Zachytili jste ho také, poručíku?"

„Hyperkom na ASKAZE je dosud mimo provoz, pane. Mám šéfa zavolat?" zeptal se Hunha.

„Ano, bude to lepší," odpověděl plukovník. Bylo však už pozdě. Soň Hunha sotva stačil uskočit před energetickým paprskem. Telekom dostal zásah a vybuchl. Hořící úlomek zasáhl Marťana do spánku, poručík vykřikl a napůl omráčen padl k zemi. Kolem něj se vařila plastická podlaha.

Vleže Hunha vystřelil na dva Tefrody, kteří vtrhli na můstek. První padl, druhý stačil uskočit za masivní sloup antigravitační Šachty. Drobný Marťan vyskočil a spěchal k místu, kde před přepadením stál poručík Moghu. Cestou uviděl těla čtyř mrtvých Pozemšťanů. Byli to technici, opravující hyperkom. Hunhy se zmocnil vztek. S řevem se rozběhl ke sloupu, za nímž se útočník ukryl. Ten se ale vynořil z druhé strany sloupu. Prudká rána pěstí Hunha odhodila až k řídicímu pultu, zároveň uslyšel posměšný smích. Zbraň mu vypadla z ruky.

Vysoký a silný Tefrod se k němu beze spěchu blížil. Jeho sametově hnědá tvář byla zkřivena do šklebu. Poručíkovi se zdálo, že nepřítel má potěšení z vraždění, zároveň však z jeho tváře vyčetl i nadlidskou námahu. Najednou mu bylo jasné, co znamenala ta záplava hypervin!

Tefrodi se měli probudit až za šest hodin a jen výjimečně silný psychický podnět je mohl vytrhnout z narkózy. Hunha nebyl detailně informován o výsledcích pitvy, ale i to, co zaslechl, mu stačilo, aby se dověděl, co se stalo.

Tefrod však už stál nad ním a namířil na něj impulsní zbraň. Marťan se překulil stranou a vykopl. Zasáhl protivníka do předloktí. Muž vykřikl a pustil zbraň. Hunha se vymrštil a podtrhl útočníkovi nohy. Muž upadl, poručík mu zasadil spojenýma rukama ránu do týla a muž znehybněl. Poručík ještě chvíli stál sehnutý nad omráčeným protivníkem a těžce oddechoval. Potom se narovnal a otočil.^x

Díval se přímo do ústí zbraně dalšího Tefroda, který právě vystoupil z antigravitační šachty, viděl jak jeho prst tlačí na spoušť a zavřel oči. Potom uslyšel výstřel a oči znovu otevřel. Muž, který na něj mířil, byl mrtvý.

Hunha se otočil směrem, odkud výstřel vyšel a konečně uviděl Moghua, ležícího za hromadou něčeho, co bývalo křeslem. Ruka se zbraní byla stále napřažená, ale Afričan ležel obličejem k zemi. Přes jeho záda napříč vedla čára spáleniny po zásahu. Hunha přiskočil k příteli a zvedl mu hlavu. Afričan žil, ale byl v bezvědomí.

Hunha roztrhl balíček první pomoci, který měl v bojovém ochranném oděvu, a přítele narychlo ošetřil. Vyndal injekční stříkačku a uvažoval, zda má Afričanovi vstříknout stimulační látku, která by ho přivedla k vědomí. Bylo to drastické opatření, ale vrcholně nebezpečná situace ho opravňovala. Nedomyšlel. Rána do hlavy ho zasáhla nečekaně, při pádu se obličejem udeřil o příteľovu přilbu, ale to už nevnímal.

6.

Tolota a Rhodana přepadení zaskočilo. Právě běželi přes halu s generátory, když je několik výstřelů z impulsních zbraní donutilo ukrýt se. Rhodan se vrhl na zem za jedním z generátorů. Žhavé paprsky stále křížovaly halu, zařezávaly se hluboko do podlahy, propalovaly díry do stěn. Velký administrátor držel zbraň připravenou k palbě, ale nestřílel, aby neprozradil svůj úkryt. Ostatně dosud neviděl nepřítele a teď už ani Tolota.

Perry přemýšlel o tom, proč se Tefrodi probrali o tolik dříve než se předpokládalo. Kvůli tomu se dostali do pastí, ale jak k tomu mohlo dojít?

Energetický paprsek udeřil do podlahy půl metru od Rhodana a výboj ho odhodil stranou. Naslepo vystřelil a pokoušel se najít nový úkryt. Teplota stoupala a žhavé plyny ještě více snižovaly viditelnost. Naštěstí to ochromovalo obě strany. Také Tefrodi teď patrně stříleli naslepo.

Perryho překvapovalo, že se stále ještě nijak neprojevil Tolot. Jeho schopnost měnit tělesnou strukturu ho činila nezranitelným běžnými energetickými zbraněmi, měl tedy možnost zasáhnout. Vtom Rhodan zaznamenal nějaký pohyb na konci haly a vystřelil. Pronikavý výkřik a pád těla svědčily, že tentokrát zasáhl. Vzápětí však kolem něj prolétlo několik impulsních střel. V předklonu se rozběhl v mračnu plynů. Nečekaně narazil na schodiště, které vedlo na jakýsi ochoz. Rychle po něm vystoupal. Ochoz poskytoval ještě méně úkrytů než hala pod ním, ale odsud aspoň viděl Tefrody,

Zásah trhavé střely v jeho blízkosti ho donutil k divokému skoku a nohy mu sklouzly do prázdna. Naštěstí se zachytil rukama a podařilo se mu vysoukat a překulit na záda.

Otvor, který ho málem pohltil, vedl od konvertoru červeného štítu až do volného prostoru mimo loď. Kdo by jím proletěl, měl naději na záchranu jedině pokud je přitažlivost planetoidu dostatečná, aby ho pomalu přitáhla. Ale někdo ten otvor prorazil. Icho Tolot! Mohl se bez nebezpečí pohybovat ve vzduchoprázdnu nejméně pět hodin. Rhodan se o něj tedy nemusel starat, dokud nebude povstání zajatců potlačeno, aniž by měl výčitky svědomí.

Rhodan to však udělat nedokázal. Tolot nebyl ledajakým spojencem, byl skutečným přítelem Pozemšťanů a Rhodanovým osobním přítelem. Přátelé se v nouzi neopouštějí. Byl tu i pragmatičtější důvod. Bez Halut'anovy pomoci bude boj o ASKAHU trvat déle a bude krvavější. Rhodan se rozhodl pro záchrannou akci a vydal se po Tolotově stopě.

Průstřel byl zvenčí uzavřen stabilizátorem struktury a Rhodan si musel prorazit cestu energetickým paprskem a rychle se protáhnout otvorem, dokud ho stabilizátor opět nezacelí. Rhodan se ocitl ve výšce asi sta metrů nad povrchem planetoidu. První, co na něm spatřil, byla Tolotova kombinovaná zbraň, ležící těsně u kraje nějaké díry v povrchu Runawaye. Díry, která tam dříve nebyla...

* * *

Termický paprsek se centimetr po centimetru prokousával dveřmi z kovoplastu. Nemohlo trvat déle než minutu, než dveře povolí. Baar Lun však věděl, co má udělat. Všichni Modulané měli schopnost proměňovat energii v atomární vodík. Patrně díky mutacím Baar Lun pokročil v tomto směru dále a dokázal proměňovat energii v libovolnou hmotu. Jeho duchovní kapacita stačila zpracovat deset tisíc kilowatt za vteřinu, tedy jednu impulsní střelu nejtěžšího kalibru nebo až deset narkotizačních střel.

Modulan se plně koncentroval na energii, uvolňovanou termickým paprskem, mířícím z druhé strany na dveře. Paprsek vyhasl a vypálené části opět zaplnil kov. Modulan se tím však nespokojil a transformací další energie zatavil ústí zbraně, vysílající termický paprsek. Střelce ani zbraň neviděl, ale ohlušující výbuch dosvědčil, že byl úspěšný.

Dveře se prohnuly a rozžhavily se, za nimi se však rozhostilo ticho.

„Co se děje?“ sotva slyšitelně vydechl Uwanok.

„Paprskomet vybuchl,“ chladně odpověděl Baar Lun.

„Zešílel jsi?“ zasípal nadporučík. „Kdyby žár exploze zasáhl zásobníky energie, vzala by za své polovina lodi.“

„Vyloučeno,“ klidně namítl Modulan. „Zatavil jsem ústí zbraně a tak ji přivedl k výbuchu, který totálně zničil i zásobník dřív, než mohlo dojít k nějakému řetězovému procesu.“

Baar Lun se pokusil otevřít dveře, ale nešlo to, musel použít vlastní impulsní zbraň a teprve potom dveře padly. V chodbě byla spousta kouře a páchlo tu spáleni / nou. Na zemi leželo šest mrtvých Tefrodů.

„Na můstek!" zavelel nadporučík Uwanok, když viděl, že Baar Lun váhá, kterým směrem se dát. „Nemyslím, že by nás tam potřebovali, zajatci nemají šanci ji dobýt," namítl zamyšlené Baar Lun.

„Mám pocit přímo opačný," odsekl nadporučík a rozběhl se k antigravitační šachtě. Modulanovi nezbylo, než ho následovat.

Antigravitační pole však nefungovalo a museli použít úzkého a strmého nouzového schodiště. Cestou narazili na několik mrtvých. Byli to vesměs Pozemšťané.

„Vypadá to bledě, Modulane. Zdá se, že nás všude přemohli!" sykl nadporučík, ale Baar neodpověděl. Jen začal šplhat ještě rychleji. Odevšad se ozývaly výbuchy a střelba a to znamenalo, že ještě není vše ztraceno.

Když Modulan dosáhl podlaží centrály, prolétl mu energetický paprsek těsně kolem hlavy. Okamžitě ucouvl, ale Uwanok se kolem něj prodral a naslepo vystřelil dlouhou dávku aniž by vůbec vystrčil hlavu Chodbu zaplnil kouř a plyny. Vzduch se rozžhavl.

Baar skočil do chodby, ale podle očekávání proti němu vystřelil další smrtící paprsek. Tentokrát však byl plně připraven a hravě ho proměnil v oblak atomárního vodíku. Výstřel ale prozradil stanoviště Tefroda a Modulan vystřelil najisto. Strážný se zhroutil, ale současně se otevřela příčka vedoucí na můstek a náhle musel Čelit energetické smršti, kterou už nedokázal transformovat, ačkoliv se ho Uwanok snažil krýt.

V kritické chvíli se v chodbě objevila drobná postavička v kosmickém obleku a smrtící paprsky byly absorbovány individuálním štítem. O málo později nějaká neviditelná ruka uchopila Tefrody a odhodila je zpět na můstek. Masivní vzduchotěsné dveře se za nimi zavřely. Drobná postavička se otočila a odklopila přilbu. Objevila se chlupatá tvář s ostrým Čenichem. ' .

„Zmizte!" zakřičel Gucky. „Ty dveře držím jen svou tetekinetickou silou, jak je pustím, okamžitě tu budou zpátky."

„Ale proč bychom společně nedobyli zpět můstek?" zeptal se Baar.

„Protože musím najít šéfa!" zaječel myšob. „Zmizel. A Tolot také."

Uwanok s Modulanem začali rychle sestupovat. Najednou odněkud zdola vyšlehl energetický paprsek a sežehl část kovového schodiště. Nadporučík se zřítíl z výšky tří metrů a začal hlasitě klít. Modulan transformoval další střelu na Čistý vodík a vystřelil. Potom seskočil a spolu se stále klejícím nadporučíkem seběhli několik posledních schodů.

Ukázalo se, že přitažlivost planetoidu Rhodanovi plně vyhovuje. Pomalu se snesl k povrchu a jemně přistál na žlutozeleném titanitu, těsně u tajemného otvoru. Jeho boty narazily na bílé, průzračné krystaly, které vyrůstaly z barevného podloží.

Bylo to podivné. Planetoid musel být vytržen z povrchu planety nejméně tak velké jako Země. Avšak podíl titanitu na mase planetoidu tomu neodpovídal. Ještě podivnější byl pravidelný okrouhlý otvor. Pro Haluťana nebylo téměř nic nebezpečné. Proč tedy upustil svou zbraň, co ho zaskočilo?

Rhodan považoval za velmi nepravděpodobné, že by tady Tolot dobrovolně nechal ležet svou zbraň a zmizel, zvláště když věděl, že Pozemšťané spoléhají na jeho pomoc.

Pevněji sevřel zbraň, rozsvítil lampu, která patřila k výbavě lehkého ochranného oděvu, a obezřetně si posvítil do otvoru.

Překvapeně zjistil, že je to vstup do nějaké Šachty, jejíhož dna nedohlédl, ale zjistil, že je vtahován dovnitř. Zapnuté gravitační pole! Bezděčně couvl. Ulomil velký krystal a hodil ho do šachty. Ve světle své lampy viděl, že krystal klesá pomalu.

Rhodan se rozhodl, že šachtu prozkoumá. Opatrně, nohama napřed, se spustil do otvoru, pak se pustil okraje. Klesal rychleji než krystal, ale s tím počítal. Horší byla představa, že kdesi dole na něj někdo možná Číhá se zbrani připravenou k výstřelu.

Po sedmi vteřinách nohama dost tvrdě narazil na pevnou zem. Perry podklesl v kolenou, ale udržel se na nohou. Napětí poněkud povolilo, když zjistil, že zde na něj nikdo nečíhá. Začal systematicky prohlížet půdu pod nohama a ke svému úžasu zjistil, že tu není ani stopy po nějakém antigravitačním generátoru. Jde snad o přirozenou gravitaci planetoidu?

Proti tomu mluvila skutečnost, že gravitace byla na povrchu silnější než dole v Šachtě. Pro Rhodana však bylo ještě významnější, že Tolot zjevně zmizel v šachtě, a to by neudělal, kdyby tu působily jen přirozené síly!

Rhodan se rozhodl opět vyzkoušet svou náramkovou vysílačku. V lodi Tefrodů od nikoho nedostal odpověď, ale situace se mohla změnit a také doufal, že by se mu mohl ozvat Tolot. Ani tentokrát však na své volání nedostal odpověď. Odmítal ale uvěřit, že by všichni byli mrtví nebo v zajetí.

Myslel především na mutanty. Zaskočit Guckyho bylo takřka nemožné, jeho teleportační schopnosti mu umožňovaly útek i v těch nejzoufalejších situacích. Mimořádné schopnosti a letité zkušenosti Marshalla, Gorasina a Kasoma je také činily vynikajícími bojovníky, kteří by se sotva dali zabít nebo zajmout. Také Baarova schopnost transformovat energii mu dávala obrovskou výhodu v boji, Perry si však nebyl jist, zda ji dokáže využít, protože Jeho bojové zkušenosti byly takřka nulové.

Proč tedy nikdo neodpovídá? A co se stalo s Icho Tolotem, který byl oprávněně přirovnáván k nezničitelnému válečnému stroji?

* * *

Cart Rudo měl dojem, že energetický paprsek snad vyšlehně z obrazovky telekomu, ale obrazovka pouze ztmavla. Vysílač byl zničen.

Byl to Šok, ale plukovník byl natolik zkušený a chladnokrevný, že už v další vteřině začal jednat. Vyhlásil poplach a nařídil vyslání pěti Korvet s padesátičlennými posádkami na pomoc výsadku na ASKAZE, protože transmitter byl vypnutý. Celé akci velel major Don Redhorse. Prozíravý kapitán se tím však nespokojil a současně vyslal třetí stíhací eskadru, aby střežila prostor kolem celého planetoidu. Sám se ujal koordinace všech akcí a zároveň přesunul CREST III blíž k lodi Tefrodů.

„Všechny vstupy jsou zavřené, pane," hlásil za okamžik major Redhorse, když obletěl ASKAHU „Vstup do nákladního prostoru musí být volný," oponoval plukovník. „Poručík Hunha zničil vstupní bránu."

. „Není, pane. Asi ho opravili zevnitř. Přivařit tam nějaký kryt není problém. Máme se do lodi probourat?" zeptal se major.

Rudo hned neodpověděl. Z taktického pohledu by bylo nejlepší, aby každá Korveta zaútočila na jiném místě, Tefrodi by nikde nemohli soustředit své síly. Ze strategického hlediska to však byla vyložená hloupost. Pět dalších děr v plášti ASKAHY by dále ztěžovalo opravu lodi. Bitva o Atrun se však rozhořela s novou silou a nebezpečí odhalení narůstalo s každou minutou.

„Ano, ale jen na jednom místě, Done,"] souhlasil Rudo, ač nerad. Věděl, že takový postup bude znamenat větší ztráty, ale | jako zkušený voják také věděl, že někdy | je to nezbytné. ,

Na obrazovce viděl nehybný Redhorsův j obličej. Jen oči mu žhnuly, i

„Rozumím, pane!" řekl temně Indián. | Obrazovka zhasla, i

Rudo si nechal zvětšit na obrazovce část pláště ASKAHY, na který měl být veden útok. Zřetelně viděl jak se otevřela střílna a z ní se vysunula lesklá, spirálovitá hla

ven dezintegrátoru. S pěťmi zaťatými v bezmocném vzteku pozoroval zářivý pa | prsek dezintegrátoru, viděl, jak protrhl plášť jedné z Korvet, jak se otvor rychle rozšiřuje, jak z poškozené lodi unikají plyny a šedesátimetrový stroj se řítí na . povrch planetoidu. A on nemohl nic dělat! V jediném okamžiku by mohl loď zničit, ale zároveň by zničil i pět set Pozemšťanů a samotného Perryho Rhodana!

Plukovník jen bezmocně skřípal zuby, když viděl tvrdý dopad sestřeleného stroje, je. Měl dojem, že dokonce slyší třesk lámajícího se kovu a plastů. Oddechl si teprve v okamžiku, když uviděl, že z trosek vybíhají vojáci a ženou se k ASKAZE. Z poničeného stroje vyšlehly termické paprsky a vojáci vyrazili na zteč. Tefrodi byli zřejmě zaskočeni a nezmohli se na obranu. Když byli Pozemšťané sotva dvacet metrů od lodi, náhle se otevřela jedna ze vstupních bran a asi dvacet Tefrodů na ně začalo pálit z relativního bezpečí vstupní komory.

Celý útočící oddíl by byl ztracen, kdyby dělostřelci z Korvety nezareagovali okamžitě. Jediný výstřel stačil, aby se vstupní komora na okamžik proměnila v planoucí jícen. Kouř se ještě nerozptýlil, když vojáci vtrhli do lodi a Rudo, šel mohl opět klidně vydechnout.

Čtyři zbývající Korvety zatím krouží nad ASKAHOU. Aktivovaly své HD-štíty a efektivně znemožňovaly Tefrodům zahájit palbu na sestřelený stroj z jiných palebných postavení. Don Redhorse stále udržoval spojení s útočící skupinou i s velením CRESTU III. Situace se začala vyvíjet až nečekaně dobře a brzy přišly zprávy, že členové průzkumné skupiny jsou většinou naživu a úporně se brání útočícím Tefrodům. Těm se však podařilo ovládnout velitelský můstek, ústředí palby, dostat pod kontrolu antigravitační šachty a schodiště a některé jiné prostory. Pozemšťané vytvořili bojové skupiny, které se pod velením Marshalla, Kasoma, Gorašina a Noireta postupně probíjovávají k hangárům. Především se snaží zabránit úniku tefrodských člunů, které by mohly přinést informace jejich velitelství.

Atlan, Gucky a Kalak vytvořili samostatnou skupinu, která se pokouší dobýt zpět velitelský můstek. Zatím však byli pokaždé odraženi.

Jen jedna zpráva byla více než znepokojivá: nikdo nic nevěděl o osudu Rhodana a Tolota. Nikdo je neviděl, ani s nimi nenavázal spojení.

7.

Rhodan si ještě stále lámal hlavu tím, kam zmizel Tolot, když do jeho vědomí nepozorovaně proniklo cosi, co si podrobilo jeho vůli. Jako ve snách odhodil náramkový vysílač a prkennými pohyby loutky vkročil do vchodu, který se před ním nečekaně otevřel ve stěně šachty. Vůbec ho nepřekvapilo, že se ocitl v chodbě s hladkými stěnami, která spirálovitě vedla někam dolů.

Považoval za normální, že vchod se za ním uzavřel a on bez přemýšlení odklopil přílbu a začal klidně dýchat. Vzduch byl čistý, chladný, ale řídký, asi jako na Zemi vysoko v horách. Nevadilo mu to. Ničeho si nevšímal. Kráčel se strojovou pravidelností chodbou. Kdyby ho někdo viděl, asi by ho považoval za robota. Nebyl tu však žádný divák...

Po nějakém čase sestup skončil, před Rhodanem se objevila krátká, rovná chodba, končící stříbřitou, světlou zdí.

Rhodan se zastavil a lhostejně čekal.

O několik vteřin později se zeď odsunula a on uviděl místnost čokovitého tvaru. Velký administrátor vstoupil. Podlaha byla vyklenuta do miskovitého tvaru. Jen podvědomě zaznamenal pravidelné otvory v boční stěně. Vzápětí spatřil Halutana. Na zlomek vteřiny se mu oči rozzářily, ale jeho pohled okamžitě opět vyhasl.

Icho Tolot stál uprostřed místnosti, stál nehybně, všechny čtyři paže bezvládně svěšené podél těla. Rhodan k němu došel až na tři kroky, zastavil se a rovněž znehybněl. Potom matné světlo zintenzívnilo, kdesi se rozhučely stroje, nějaká neviditelná pouta Rhodana odsoudila k nehybnosti, i kdyby se chtěl pohnout. A právě v tom okamžiku se uvolnilo jeho vědomí.

Perry se probral jako ze sna, začal vnímat, kde je, a pokusil se utéci, ale okamžitě se přesvědčil, že se nemůže ani hnout. Zároveň viděl, že také Tolot se probral — a je stejně bezmocný jako on. „Jmenuji se Perry Rhodan," řekl Velký administrátor s ironickým úsměvem. „Ať jste kdokoliv, bylo by milé, kdybyste se představili."

Odpovědí mu bylo jakési zachroptění.

„Oněměli jste, nebo je to kuřácký kašel?" posmíval se Rhodan. „Jen si klidně zakuřte. Lidé v

mém postavení se musí toho požitku vzdát, byl by to špatný příklad, rozuměli jste?"

Icho Tolot se dunivě rozchechtal. Bavil se, celá expedice do Andromedy byla pro něj především naplněním jeho touhy po dobrodružství.

Rhodan čekal na výsledek svého popichování. Způsob, jakým neznámí zacházeli s ním a s Tolotem ho přesvědčoval, že v podstatě nejsou nepřátelští, tak třeba budou mít i smysl pro humor. V tom případě jeho ironie může poněkud uvolnit napětí. Ale to, co se mu zjevilo, mu vzalo dech. Ta věc nemohla mít žádný smysl pro humor!

To se vynořilo z otvoru ve stěně a bylo nejvýš třicet centimetrů vysoké. Polovinu těla tvořila kulovitá hlava, mělo to dvě nožičky a dvě ručičky a vejcovitý trup. Tělo bylo pokryto černým lakem. Robot!

„Moje jméno je Log," pravil. Mluvil v interkosmu, protože četl Rhodanovy myšlenky. Jak může robot číst mé myšlenky, zděsil se Rhodan, když si to uvědomil.

„To jsem ještě nezažil, trpasličí robot čte myšlenky organické bytosti!" vykřikl ve stejném okamžiku Tolot. [

„Proč by robot měl být horší než organické bytosti, které se vyvíjejí na základně náhodných změn? Z vašich myšlenek jsem vyrozuměl, že vaše rasa má také své telepaty. Konec konců vy, Rhodane, máte také jisté telepatické schopnosti, i když velice omezené," prohlásil robot.

„Trochu jste oťrásl naším sebevědomím, ale teď se tím nemůžeme zabývat, máme právě vážné problémy. Logu!" odpověděl Rhodan.

„Vím, zajali jste několik set mužů — a oni se osvobodili," řekl Log.

„Ne tak docela," opravil ho Rhodan. „Neosvobodí se. Nemůžeme to dopustit. V sázce je příliš mnoho." „,

„Pusťte nás a jakmile potlačíme povstání, vrátíme se a budeme pokračovat v naší diskusi," dodal Haluťan.

„Nemohu na to spoléhat," namítl robot. „Zůstanete zde, dokud se nedovím všechno o vás a vaší rase."

„Tak nás doprovodíte," navrhl Rhodan a robot souhlasil.

* * *

John Marshall slyšel křik útočících Tefrodů, zvedl zbraň a vystřelil. Vedle něj ležel mohutný Ertrusan Kasom a dvouhlavý mutant Gorašin. Nebyli tak vyčerpaní jako Marshall, ale jejich energetické zásobníky byly už takřka prázdné a tak stříleli jen najisto. Nikdo nepředpokládal, že by došlo k dlouhému těžkému boji a nepostaral se o zásoby munice. •

Většina Tefrodů padla dříve, než doběhla k úkrytu Pozemšťanů, pěti se však podařilo dosáhnout cíle. Kasom se jim vrhl vstříc a během několika vteřin bylo po všem. Kasom měl sílu býka a obratnost šelmy a Tefrodi pro něj nebyli rovnocennými protivníky.

Marshall se obrátil na Noira, mutanta, který byl raněn a navíc se nadýchal škodlivých plynů a nyní ležel za zády tří bojovníků: „Zůstaňte ležet, André! Budete nám krýt záda, až se pokusíme dobýt hangár." ,

„To nepřipadá v úvahu! Jdu s vámi!" zasípal Noir. ' y

„Nebud'te blázen, vždyť se sotva udržíte na nohou!" domlouval mu Kasom. „Ale opravdu nám pomůžete, když do hangáru nepustíte Tefrody." «

Noir neochotně souhlasil a Marshall dal povel k útoku, i*

Tři energetické paprsky se zahryzly do:

kovoplastové vnitřní brány hangáru. Materiál se taval a začínal hořet, potom něco bouchlo a hořící úlomky se rozletěly do všech stran. Gorašin vykřikl, když ho jeden zasáhl do ramene.

„Vpřed!" zařval Marshall a vyskočil. Všichni se vrhli kupředu, ale zevnitř se žádná palba neozvala. Marshall z toho neměl dobrý pocit. Tři diskovité čluny z hangáru zmizeli. Byl prázdný. Kasom zamířil svou supertěžkou zbraň na bránu vstupní komory.

„Ne!“ vykřikl Marshall.

„Vždyť musí být ve vstupní komoře!“ *val na svém Ertrusan.

„Nech toho, ty hovado!“ zaječel Marshall. Kasom nechal zbraň klesnout a užasle se na šéfa sboru mutantů zadíval. Nikdy ho neslyšel takhle mluvit.

„Zapomeňte na to,“ křičel John, aby překřičel rachot startujících člunů. „Musel jsem vás zastavit, Melbare, kdybyste ta vrata rozstřílel, unikl by z lodi všechen vzduch“. Zahynuli bychom nejen my, ale všichni v lodi.“

Ertrusan pochopil. Dekomprese v poničené lodi by byla strašná.

„Plukovník Rudo nenechá čluny uniknout,“ dodal Marshall. “

„Ale co budeme dělat my?“ zeptal se Kasom. „Zbývá mi energie tak na deset výstřelů, s tím toho mnoho nenadělám.“

Marshall však měl zavřené oči a vypadal, jako by byl duchem nepřítomen.

„Slyšíte mě?“ nechápavě se zeptal Kasem.

Marshallův obličej se kupodivu rozzářil. „Perry Rhodan a Icho Tolot se vrátili, jsou zpátky v lodi,“ oznámil radostně.

* A *

Obrovský Halut'an se řítíl chodbami ASKAHY jako střela. Tefrodi na něj zběsile stříleli, ale když viděli, že ho nejsou schopni zastavit, ve zmatku prchali a stávali se snadnou kořistí dalších skupin Pozemšťanů. Zvěst o něm se rychle roznesla a brzy už jeho zjev šířil paniku. Už jednou k tomu došlo na Tefrodů, mateřské planetě Tefrodů. Nyní se to opakovalo. Bojová morálka zajatců, kteří málem znovu opanovali loď, se hroutila. Halut'an skoro nemusel užívat svou kombinovanou zbraň. Boj o ASKAHU byl rozhodnut během půl hodiny.

Pěny Rhodan vtrhl na můstek Tolotovi v patách. Tefrodi naštěstí opravili telekom a Rhodan navázal spojení s CRESTEM III. Rudův obličej se objevil na obrazovce a rozzářil se, sotva plukovník spatřil Rhodana.

„Co je s tefrodskými čluny, kterým se podařilo odstartovat,“ chtěl nejdříve slyšet Velký administrátor.

„Naše stíhačky je zničily,“ řekl plukovník rozpačitě, „stačily však vyslat nějakou zprávu v dosud nerozluštěném kódu. Musíme počítat s tím, že Mistři ostrovů jsou již informováni o naší přítomnosti. Nevěřím však, že by nás Tefrodi dokázali identifikovat jako Pozemšťany. Sotva o nás vůbec vědí.“

„Doufejme, že máte pravdu,“ řekl Rhodan a konečně se rozhlédl. Několik mužů právě odnášelo raněné poručíky Hunhu a Moghu, u zdi stálo osm Tefrodů se zdviženýma rukama. Hlídali je dva seržanti.

Rhodan se znovu otočil k obrazovce a zjistil, že plukovník náhle zbledl. „Co je s vámi, Carte?“ vyhrkl Rhodan.

„Právě mi hlásili, že spojaři zachytili další příval těch hrozných hypervln, pane. To...” Plukovník náhle zmlkl a vytřeštěně zíral někam za Rhodanova záda. Velký administrátor se prudce otočil a vytáhl zbraň, protože si myslel, že dochází k novému povstání. Ruka se zbraní mu však okamžitě klesla.

Osm zajatých Tefrodů leželo nehybně na zemi. Byli mrtví.

O minutu později vtrhl na můstek Tolot

a už ode dveří křičel: „Všichni Tefrodi jsou mrtví! Všichni, pane! Padli najednou, jako by je srazil blesk.“

„Jako by je srazil blesk,“ opakoval bezbarvě Rhodan a cítil, jak se ho zmocňuje děs. Také Halut'an zřejmě prožíval cosi podobného.

„To je práce pánů Andromedy!“ vyrazil ze sebe Rhodan. „I za tento zločin zaplatí!“

* * *

Z Baar Lunova deníku ke dni 27. března 2404:

„Dnes byly oznámeny výsledky pitev.

Mikropřijímače v lebce zajatců byly hyper' vlnovým impulsem přivedeny k výbuchu a zničily mozky nositelů. Tajemní Mistři ostrovů opět prokázali, že se neštítí žádného prostředku k dosažení svých cílů. Prostřednictvím mikropřijímačů přetvořili své vazaly na bojové stroje a ponechali si možnost zničit je, když se jim to bude hodit.

Ted' je jasné, proč se nebáli dát svým nejschopnějším do rukou i nejúčinnější zbraně. Tefrodi nemohli povstat, jak to udělali Maahkové, protože mohli být zničeni vysláním jediného hypersignálu. Je to prosté a zároveň neuvěřitelně strašné.

Jen jednu věc stále nechápu. Proč Tolot vyvolává takový děs mezi Tefrody už svým zjevem, proč je chytá takový amok? Vždyť smrti se zřejmě nebojí...

Věřím, že Andromeda před nás postaví ještě mnoho záhad."